

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 02/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 06.03.2007. године

**НАСТАВЉЕНО 06.03.2007.ГОДИНЕ
СА ПОЧЕТКОМ У 10,00 ЧАСОВА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, добар дан свима. Због кашњења сведока каснимо и ми.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,**
- **Пуномоћници оштећених адв.Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.**
- **Констатује се да су из Окружног затвора доведени и оптужени:**
- **Митровић Радослав, Репановић Радојко, Јовановић Ненад, Чукарић Слађан, Нишавић Милорад, Петковић Мирослав, Петковић Зоран, Папић Рамиз,**
- **Присутни су и браниоци оптужених: адв.Мирјана Несторовић, адв.Игор Исаиловић, адв.Вељко Ђурђић, адв.Владица Васиљковић, адв.Татомир Лековић, адв.Горан Фолић, адв.Милан Бирман и адв.Палибрк Драган.**
- **Присутни су и сведоци Јовановић Тодор и Мојсић Никола.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Поштовани суде ја сам јуче пратио пажљиво ток главног претреса, обзиром на то ко је данас сведоке имамо пред собом, неке ствари сам се после јучерашњег главног претреса лично информисао, при том мислим на организациону шему унутар Министарства унутрашњих послова са данашњег аспекта и овог времена данас, на данашњем главном претресу подржавам инсистирање јавног тужиоца, инсистирање пуномоћника оштећених на оним питањима око којих су јуче повремено избијали вербални дуели везаних за такозване «зелене картоне», везано за то ја инсистирам да од сада кад се саслушавају полицајци да се сведоци полицајци изјасне ком су оделењу, односно којој су управи у оквиру Министарства унутрашњих послова припадали, ми имамо овде оптужене који припадају Ресору јавне безбедности и имамо једног оптуженог који припада Ресору државне безбедности, међутим Ресор јавне безбедности је био подељен по вертикали по више управа, ми смо јуче имали сведока оног првог, који је припадао Управи за управне послове, то је управа која издаје личне карте, издаје пасоше и помињу се ти фамозни зелени картони, кад буде дошло време расправљаћемо и о тим зеленим картонима, инсистирам да се сваком од дакле сведока-полицајца постави питање којој су управи припадали и шта им је познато о тим зеленим картонима, ко је наредио да се ти картони штампају, где су се задуживали ти зелени картони, где су попуњени зелени картони, где се чувају, која је сврха и тако даље, хоћу да будем још прецизнији, ови људи овде из Управе јавне безбедности који су припадали, припадали су углавном ови сви оптужени осим Нишавића Управи за послове полиције и они немају никакве, ама баш никакве везе са управом која је издавала те зелене картоне и са управом која издаје личне карте и тако даље, е ту је разлог оноликог несећања оног сведока од јуче, незнања и тако даље, мислим, ако идемо за то да утврдимо да ли има нечије кривице и ако има онда да знамо где је ко био на којој позицији, тврдим одговорно да нико од ових људи, од првог до задњег није имао никаквог утицаја на те зелене картоне а желим да се вратим на почетак почетка а то је да се оптужницом свима њима ставља формирање некакве групе чији је циљ био у крајњој линији па и овај масакр који је направљен, крајњи циљ је био да се, то произилази из оптужнице да се иселе Албанци и да напусте своја огњишта. Тај зелени картон везан је управо за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта је везан, зелени картон за?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Па зелени картон је везан за евидентирање, знате лица, за кретање лица, у време ратног стања и тако даље и није он случајно зелен јер пријава је, мене је интересовало, ја сам кренуо трагом

чињенице, пријава промене адресе, промене пребивалишта никада није штампана на зеленом обрасцу, то је увек био бели образац и тако даље, и онда било ми је мало чудно искрен да будем да неко ко је кренуо на пут, пут Србије да бежи у Србију или да бежи у Албанију да му пада на памет да свраћа у полицију у Суву Реку да узме образац, мислим, знате, нелогично. Да попуни образац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је значи везано за зелени картон, јел тонека примедба или Ви предлагете?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: То није примедба, мој предлог је да се свим сведоцима поново понављам поставља питање какав је однос између управе полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Лековићу, ми морамо да се држимо оптужнице, зелени картони, ово је било специфично, специфичан сведок коме су поставили таква питања везано за зелене картоне јер је био на тим пословима, ми морамо да се држимо оптужнице, што се тиче овога што Ви говорите исељавања, ми имамо радњу која је у оптужници стављена да се иде од куће до куће и да се људи истерују и да напусте, према томе, значи ми морамо да будемо у оквиру оптужнице, само у оквиру оптужнице, то за зелене картоне то је Ваш предлог?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Судија ово је верујте ми у оквиру оптужнице, ја сам тако добро разумео оптужбу, ја сам добро разумео нашта гађа оптужница. Да је то ишло организовано и покушава се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваш предлог?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Мој предлог је да се постави питање сведоцима, којој су управи припадали и да ли су ови људи који су овде оптужени као припадници Управе полиције, да ли су они могли да наређују управи, људима из Управе за управне послове, тврдим да нису могли да наређују као што не би могли да наређују људима из правосуђа или из здравства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, да ли тужилац хоће нешто?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: У томе је суштина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја немам ништа друго осим да изразим захвалност колеги јер је наш посао овде и тужиоца и суда а и у најбољем интересу свих овде окривљених и жртава да се утврди шта се стварно догодило и оно, ако је то тачно да је неко издавао неке картоне који су служили за пролазак кроз територију онда то има свакако везе са оним што пише у оптужници, управо Вам то говори, они значи нису ишли од врата до врата па делили те на вратима, него су ови људи чекали да изађу из Суве Реке са неким потврдама ако је то тачно и зато је оно инсистирање јуче оном сведоку који се овде правио да се ничега не сећа а био је главни и одговорни за издавање тих картона, било нама страшно важно, још једном се захваљујем колеги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја тужиоче такође, али Вам опет скрећем пажњу да ћу се искључиво држати оптужнице, искључиво оптужнице. Изволите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих се захвалио обојици претходних колега, у свим овим изјавама које имамо сад и истражни судија и Ви питате шта су радили пре рата и шта су радили у време које је предмет оптужења, значи знамо где ради и шта ради и свако је могао у вези тога да поставља питања која је желео јуче, што се тиче ових зелених картона, прво мислим да правимо неке грешке у закључцима, дал намерно дал случајно ја не знам, али сведок је рекао да је водио евиденцију на зеленим картонима, а никакве картоне није издавао и чак на питање Ваше шта су ти картони представљали, он је изјавио да мисли да је био пријава пребивалишта, јер су то људи који долазе ван Суве Реке са села у Суву Реку, а ја о томе даље не бих расправљао а потпуно сам сагласан са Вама да нам предмет овог поступка буду чињенице које су садржане у оптужници, јел ако одемо тако далеко ја стварно не видим краја овом претресу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Јовановић Тодор.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА ЈОВАНОВИЋ ТОДОРА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Јовановићу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно ћу узети Ваше личне податке, Ваше име и презиме?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Јовановић Тодор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, име оца?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Миливоје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Радник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радник?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Криминалистички техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крим.техничар?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше боравиште где је?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: У Крушевцу, пребивалиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пребивалиште у Крушевцу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Место рођења?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: 1970.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ви сте позвани у својству сведока, дужни сте да говорите истину, нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу. Дакле дужни сте да нам испричате све што Вам је познато о предмету, не смете ништа прећутати, јесте ли разумели ово упозорење?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно сте по закону дужни да положите заклетву, па бих Вас молила да прочитате текст заклетве, наглас?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала господине Јовановићу, Ви сте били саслушани код истражног судије, па ме интересује, Ви сте значи рођени у Сувој Реци?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Село код Суве Реке, Сопина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кад сте запослени били у ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Од '91.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од '91.године?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима сте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крим.техничар, значи од момента кад сте засновали радни однос до сада Ви сте на пословима крим.техничара. Молим, не чујете, добро. Да ли се чујемо сада, а не чујете сведока, ја бих Вас молила да мало и гласније говорите. Да ли можемо да наставимо, мене чујете, ево сад ћемо да видимо сведок. Реците, где сте Ви, које су Ваше просторије биле у ОУП-у Сува Река, јесте ли користили неке просторије у згради ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи говоримо прво пре бомбардовања, значи пре него што је почело бомбардовање где сте обављали Ваше задатке и послове?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пошто поред саме станице постоји још један објекат ту је била оператива, значи просторије крим.технике, оперативе и регистрације возила, горе су биле спаваоне, ту сам ја имао канцеларију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у засебној просторији?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Посебна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посебној згради?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то зграда где су, коју је полиција користила и за одмор?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, горе су биле спаваоне а доле су биле просторије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ту сте били?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: И сала, да, на приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете сада, сад идемо од 24.марта, значи од момента када је објављено бомбардовање, да ли сте добили неко посебно упутство, Ви конкретно, Ви као Ваша служба крим.технике?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквог упутства?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И обављате послове где, исто сте, јел долазите редовно, јављате се ујутру на посао или како то иде, опишите нам, значи од почетка бомбардовања од 24.марта '99.године, да ли се то одвија на исти начин као и претходних дана?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: На самом почетку бомбардовања преместили смо неку опрему из канцеларије у ја мислим да је Дом здравља, мислим да је била просторија Дома здравља, и ту је остала ја мислим до краја, до јуна месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то опрема, нека везано баш за Ваш рад или?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па несесери, несесери, шта ја знам, за фотографије онај, како се сад зове не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми због чега сте пребацили опрему јел то била измештена станица, један део измештен, па сте због тога пребацили или због чега?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: За станицу не знам, него ја сам пребацио целу опрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао да пребаците?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Е сад не знам ко је старешина, дал наши из Суве Реке или из СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је Вама директно надређен?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је чинио све ту службу крим.технике, ко је све био Ви?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Био сам ја у крим.техници, е сад од оперативаца стварно не знам, било је неких колега ја мислим да је био Јова, ја мислим да је напустио, шта ја знам, имао је неке проблеме са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јова који, кад кажете Јова?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Јова Цветковић, Јован Цветковић, значи он није радио у то време, сад још ко је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, јел то говорите у време бомбардовања?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пре и за време бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сад мене интересују у време од бомбардовања, да ли ради неко са Вама?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да, колико се ја сећам не. Значи долазиле колеге из Призрена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колеге из Призрена?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, е сад можда није истина али не сећам се баш оно, пошто је прошло доста времена па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте рекли да сте имали просторију у свом стану, хоћете мало то да објасните, кад сте користили ту просторију у свом стану?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па то је била гарсоњера, то је једна соба, значи ту сам радио фото-техничке документације, а фотографије, израђивање фотографија радили смо у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само ту фото-техничку документацију у?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, у мом стану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашем стану сте радили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, значи од почетка бомбардовања, да ли сте ишли тих дана на неки увиђај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја колико се сећам ишо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то нека Вам буде репер од 24.марта?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, ја мислим да сам ишо али са колегама из Призрена, значи ишли смо заједно, они су водили увиђаје, значи почетак у ствари март, март месец, тако да ја нисам заводио те увиђаје уопште, значи заводио колеге из Призрена, ја сам почео да 01.04., колико се сећам, значи 01.априла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте почели Ви да водите евиденцију?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега нисте преходно водили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли имали обавезу да водите неку евиденцију?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па кад дођу колеге из Призрена, значи они раде цео увиђај, цео ток увиђаја, значи ја сам ту као колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ко Вас позива, ко Вас позива, ко Вам саопштава да треба да идете на увиђај, па онда долазе Вам екипа из?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Дежурна служба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дежурна служба?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, да ли Вас је дежурна служба обавестила да је потребно да се изврши неки увиђај у Сувој Реци, на путу тамо према Рештанима, да ли сте имали тих дана обавештење од стране дежурне службе?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам чега се сећате, када је први пут било од бомбардовања да сте Ви добили такву информацију да треба да се обави увиђај и да су Вам дошле колеге из Призрена, значи испричајте нам како је то ишло?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да је сад, колико се ја сећам значи, Рештански пут, Рештански пут, ја мислим да има сад да не грешим, има предмети сад, ја мислим Рештански пут, или на целу територију Суве Реке, мислим Општина Суве Реке, значи села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте околину, значи искључиво нас интересује Сува Река, први пут када одлазите на увиђај када одлазите са Вашим колегама, шта Ви радите, како обављате, где се налазите са колегама из Призрена, значи ту радњу од самог почетка како сте

обављали, добијете значи од дежурне службе информацију и сад наставите даље?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја сам, пошто сам ја, нисам излазио много, ја сам у свом стану био, е сад дал сам се ја јављао у пола осам на поса или не, стварно не могу да се сетим, али кад нешто, ако нешто затреба телефоном Тодоре дођи има увиђај, дођи у базу и то је то и идемо на увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зове вас дежурни, из дежурне службе?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Колеге из Призрена чекају и идемо сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте конкретно сад ту ситуацију прву коју сте имали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам то је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али од почетка бомбардовања, Ви кажете да нисте много излазили, значи ипак Вам је остало у сећању ако не излазите много, знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Судија, ја сам излазио значи до 01.априла ја сам излазио, значи или сам фотографисао или помагао или око скицирања или око описа лешева, тако да, после 01.априла, радио сам значи сваки увиђај је заведен у мојој књизи а за остало не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ал опет ништа нам нисте испричали, шта сте, како сте то обављали, рекли сте само пут Рештана да се сећате али како, где сте сачекали екипу из Призрена, како се то одвијало, Ваш посао који је био значи испричајте нам ту ситуацију?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Кад ја дођем испред базе ту су колеге, или су у самој бази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: База то је СУП, ОУП?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: База, значи за време рата база је била у једној приватној кући, у приватној кући због рата, због НАТО бомбардовања, ми дођемо ту, нађемо се ту идемо на увиђај и сад где треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи приватна кућа?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од почетка бомбардовања ту Вам је била база?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је ту била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где конкретно та база у близини полицијске станице или где?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не, још ниже, ниже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас позива да идете у ту кућу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Телефоном, шеф дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога затичете у тој кући?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Старешину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Старешина је био, мало гласније молим Вас?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Старешина, командир, начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој приватној кући?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да. Ту је била као база, пошто падале су бомбе, због безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би то било у односу на почетак бомбардовања да сте били у тој бази у приватној кући?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја ту нисам, нисам много времена проводио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад дођете, кад?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Значи кућа-база, кућа-база, мислим кућа-база-терен, значи терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад нас интересује база-терен, та релација, од базе кад кренете на терен, с ким идете, како идете, да ли идете превозним средством, које је то превозно средство, да ли је то средство које сте искључиво крим.техника користила, где одлазите, значи испричајте нам о том догађају?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па идемо, ја сам имао своје возило, уствари то је било возило оператива, то је била застава 101, колеге из Призрена имали су своје возило пошто Сува Река-Призрен има негде око 20 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније молим Вас, не чују Вас?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Јел могу да узмем мало воду јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете, јел имате воду, узмите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Договоримо се одемо, са мном увек је ишо доктор –мртвозорник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доктор?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Мртвозорник-доктор, значи из Дома здравља Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био доктор који је ишао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Бобан и ја мислим да је Горан био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је увек докрот Бобан био са Вама?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ако није био доктор Бобан, ишао је доктор Горан, значи никад нисмо ишли без лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: И одемо на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где одете на лице места, конкретно у Суву, везано за Суву Реку, где одете на лице места?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па Рештански пут, то Вам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте затекли на том Рештанском путу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лешеве?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли претходно, јел су у тој приватној кући-бази, дошли и колеге из Призрена?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и они су дошли до куће?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, они су били испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одатле крећете чим, возилом Вашим или њиховим?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја крећем са мојим возилом а они крећу са својим возилом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих било?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па откуд ја знам, то је времена прошло доста тако да, мислим не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И одлазите на Рештански пут?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сликамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам каже да идете на Рештански пут, како знате да треба да идете тамо?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па јавили, сад, комуникација између дежурне службе и лица места ја стварно не знам каква је та комуникација, како је ишла та комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Вама кад су јавили шта Вам је јављено?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Мени јави, мене позове шеф дежурне службе, Тодоре има увиђај тамо и тамо и ја идем тамо на лицу места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно шта Вам је рекао за Рештански пут да треба да идете на увиђај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Има лешеви, одемо тамо, сликамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад опишите шта сте радили то, кад сте дошли на тај Рештански пут, опишите Ваш посао који је био, све опишите, све?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па нормално идентификација, фотографисање лица места, скицирање лица места и као што сам рекао идентификација значи од сваког леша узет је кажипрст ради идентификације, отисак кажипрста десне руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десне руке?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: И кад се то заврши ту су господа из Цивилне заштите и товари се леш, мислим лешеви се товаре и нормално сахрањују се на гробљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било на Рештанском путу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су тачно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Свугде је, свугде је тако било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, говоримо конкретно, говоримо сад конкретно, значи о том Рештанском путу, колико лешева сте Ви видели ту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па у почетку ја сам пар лешева, само, сад, постоји документација све је то забележено, значи само ја не могу да се сетим било је пар лешева сад ја стварно не знам колико лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то пар лешева, колико је то од прилике?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па два, три, четири, пет, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, где су они, где су лоцирани ти лешеви, да ли су били уз неку кућу, на неком путу, опишите где затичете те лешеве?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па двориште, кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Двориште?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пут. Земљани пут, и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би Вам помогло да Вам покажемо фото-документацију па евентуално да Вас питамо да ли сте ту били, да ли сте били код те куће, можда би Вам било лакше да Вам поставимо тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Може, може, ако се сетим, није никакав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија јел хоћете молим вас да покажете фотографију 113 -Љ?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам нешто казује ова слика, ова фотографија?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел би то, где је то било, јел то што говорите о Рештанском путу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је, ја мислим то је улица Миладина Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас мало гласније?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је улица Рештански пут уствари, а улица је Миладина Поповића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате на својим мониторима, имате јел тако, добро. Значи ту долазите са екипом из Призрена, СУП-а Призрен, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из СУП-а Призрен?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опишите сад, где су у односу на ту кућу, где сте Ви затекли лешеве и како у ком положају их затичете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Кад сам ја дошо на лицу места лешеви су били у двориште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то испред овог улаза, ова два улаза што видимо јел ту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је са бочне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или иза?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је било са бочне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са бочне стране?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сад, гледано ка, према згради са леве стране, са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи гледано овако са леве стране, бочно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Гледано из, са пута ка кући значи са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам председнице, јел може само да нам каже ову што видимо слику, с које стране се гледа кућа, коју страну куће ми видимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то са главног пута, јел то са главног пута, јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, из правца главног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из правца главног, добро, и кажете, јел то двориште било ограђено кад сте Ви дошли?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па то, нек нам опише.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је двориште било, колико се ја сећам, били су локали доле на приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Локали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви све затекли кад сте дошли испричајте нам?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ту сам затеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи каква је кућа била, у каквом је стању била кућа?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: У оваквом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оваквом стању.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел била, јел то.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Са леве стране су били лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате која је то кућа, овде у истрази сте спомињали нека бела кућа, да ли Вам нешто казује то, па питао Вас је и истражни судија?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам да ли је то бела кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Али ја кад сам дошао, уствари ја сам ту пролазио пуно пута али стварно заборавио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ништа Вам не казује јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је та кућа била запаљена?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли то и констатовали, јел тако да је то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам, ја сам, ми смо само сликали, ако је рађен записник онда требало би да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Вама је деловало да је запаљена?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да па и види се на фотографији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад испричајте положај лешева, пошто кажете бочно, лево с бочне стране, у каквом положају сте их затекли?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја се извињавам само нек нам каже, ако је запаљено шта је запаљено на овој слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Ђурђићу, док ја испитујем немојте ме прекидати, Ви имате право да поставите питање али имате право и питања и примедбе кад ја завршим са испитивањем, ја бих Вас молила?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знам, али нећу имати слику после тога кад Ви завршите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имаћете како да не, тражићу режију, не брините имаћете обезбеђено све само ме немојте прекидати, изволите. И значи у каквом положају и какви су лешеви?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да су била три или четири леша, лешеви су били угљенисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Угљенисани?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како, у ком положају, како да ли су поређани један поред другог, набацани, опишите нам какав је положај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па то је судија било значи са бочне стране, то је било, сад дал су били у групи, дал су били разбацани, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су три, четири леша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су то, јел може да се одреди ког пола, мушки, женски?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да су мушког пола, не бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте све предузели, шта сте урадили, значи читаву ту радњу што је Вама уобичајено да Ви предузимате опишите нам сад шта сте ту радили, дал сте обележили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па моје, наше је као крим.техничара значи идентификација ако може да се утврди, нормално фотографисање, скицирање, и нормално касније сахрањивање тих лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи кад је све завршено фотографисање, скицирање, да ли су ти лешеве однети негде на преглед, да ли су однети евентуално у дом здравља на преглед?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ту је био доктор, ја колико се сећам он је извршио преглед и узрок смрти, ја колико, мислим, пошто доктор је ишо на сваки увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате тад ко је био, који лекар је био?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ту је, ја мислим да је био ту колега исто из СУП-а Призрен, криминалистички техничар Витошевић Небојша, значи он је то, е сад дал је он сликао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Витошевић Небојша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате још некога?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Или сам ја сликао стварно не могу да се сетим, значи ја сам ту био присутан, био сам присутан, е сад да ли сам ја био присутан око сахрањивања стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви фотографисали, не сећате се, дал сте Ви скицу правили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, али само знам да сам био ту кад су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали Ви неку камеру, јел постоји неки фотоапарат, камера, јел било шта постојало тад?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ми смо имали, у ствари ја сам имао само камеру, овај фотоапарат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотоапарат?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли са фотоапаратом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: СУП Призрен је имао и камеру и фотоапарат, зато, због тога су они и долазили на те увиђаје е сад дал су они снимали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците да ли су том приликом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да ли су они снимали то или само фотографисали ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Значи за фотографисање сигуран сам да постоје фотографије а за ово друго не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто сте видели те лешеве, кажете да су угљенисани били, да ли можете опет стање тих лешева да нам опишете, по Вашем то су мушког пола били, јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам, пошто када је неко угљенисан, мислим када је леш угљенисан, па можда, уствари, ја мислим са су били мушки лешеви, ја стварно сад не могу да се сетим пошто ја мислим да имате Ви ту фото.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо ми те извештаје али?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да се види од прилике, требало би да се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту евентуално видели неки женски леш?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте обавили те послове, значи завршили сте скицирање, фотографисање, кажете да је доктор прегледао лешеве, шта је било с тим лешевима?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па после тога сахрањивали смо лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али како, јел их, негде сте их сместили, јел био ту неки камион?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то нам, испричајте нам, не знамо ми то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ми смо имали један мали камион, значи то је ја мислим да је био ТАМ жут, ја мислим да је жут или боја поморанце, тако некако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Е, значи са тим камионом, у ствари то су ови из цивилне заштите, они су возили до, од лица места до гробља тамо и тамо смо сахрањивали те лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али у ком моменту Ви видите камион, кад долази камион, да ли је камион већ био присутан кад сте Ви дошли, или је у међувремену наишао, ко вози, ко долази са тим камионом, ко утоварује, значи цивили, цивилна заштита?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад у ком моменту сте видели?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Мислим да су они јел други ко не би, не може, уствари други ко није ни радио тај посао, ми смо радили свој посао, они су радили тај њихов посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када долази камион?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: У ствари ја не знам да ли је ту, дал кад сам ја дошо, да ли је ту био тај камион или је дошао касније, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли одмах утоварени ти лешеви у камион?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да јесу, сад не сећам се пошто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вози камион?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па господин из цивилне заштите, ја мислим да је био Крстић Спиро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спиро?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Спиро мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислите да је он возио?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па мислим да је он, пошто за време рата он је возио од лица места на гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је тај камион, ваш кажете, ОУП-а Суве Реке?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, није то наш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, СУП-а Призрен?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Није, ја мислим да је из градске чистоће. Ја мислим да је њихов тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ви користили тај камион и касније по тим теренима?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је искључиво био за вашу употребу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, и сад шта бива, одатле где одлазите, утоварили су се лешеви, кажете цивилна заштита јел тако. Колико је било људи ту од прилике?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел било доста, десетак, више колико?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим, па судија прошло је осам година, стварно ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли координира неко том акцијом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па сваки увиђај води оперативац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно ту ко је водио?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ако је судија ту, значи води судија увиђај, значи сваки увиђај, а кад није ту судија значи води оперативац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно говоримо за тај Рештански пут, ту око те куће, ко је?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па требало би оперативац да води, ја не знам да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате ко је то био?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја не знам дал је био судија, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се, ал кад није ту судија долази, увиђај води оперативац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то био том приликом, јел се сећате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ови из СУП-а Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По имену не можете да се сетите ко је био?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам стварно, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ајде испричајте даље шта се дешава?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После где крећете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја сад не знам на ком гробљу смо сахранили те лешеве, да ли сам ја тамо био или нисам био, стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте били са камионом, па јел сте ишли?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Значи ја кажем да сам ту био и да сам затеко те лешеве, реко сам у којем стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту можда неке документе видели?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли је било неких докумената око тих лешева, да ли сте нашли нека документа?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам ништа тражио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате неко обезбеђење?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вршите увиђај, да ли је полиција вршила обезбеђење?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Кад смо ми дошли да ли је ту неко био стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте, сећате се ваљда да ли је, јел уобичајено да постоји обезбеђење кад идете да вршите увиђај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па када је лепо време, мислим када је мирно време да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи мирно време?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па као на пример сад, одеш на увиђај и полиција у униформи обезбеђује лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: А у то време стварно не знам, да ли је неко био тамо осим увиђајне екипе стварно не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли је било било ког од полицајаца?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете да су сахрањени, јел се сећате где?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па највероватније, мислим да је највероватније на гробљу, на муслиманском гробљу у Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви крећете, значи да ли Ви крећете са њима?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Па да ли сте после тога кренули још негде да обавите увиђај тог дана, значи дошли сте до те куће, да ли крећете још на неко место?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да се сетите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Судија прошло је доста времена па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да али рекли сте да нисте тако много нешто излазили на?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па да, у почетку да али касније јесам, касније јесам јел значи тачно 01.априла јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били до неке радионице?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: На Рештанском путу, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у некој радионици?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, значи да Вас подсетим, можда Вам и то значи, после тога, да ли после тога одлазите до радионице или кад у ком моменту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сад да ли је било тог дана или можда другог дана или стварно не могу да се сетим, не сећам се постоји фотодокументација, постоји записник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих молила да ми режија покаже фотографију 113 – О. Режија да ли се чујемо фотографију 113 – О, погледајте ову фотографију, да ли се сећате шта је?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је столарска радионица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Столарска радионица, где је тачно, где се налазила ова столарска радионица?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је Рештански пут, али сад стварно, знам да је са леве стране ка Рештану, ка селу Рештану, мислим да је тако, сад стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта затичете, значи не сећате се да ли сте одмах након што сте отишли после завршеног увиђаја код те куће, да ли се сећате да ли сте тог истог дана отишли и до те радионице или некуд друго?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, добро. Шта затичете у тој радионици?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја колико се сећам било је само неколико лешева а стварно не знам по броју колико, не могу никако да се сетим, знам да су били унутра, значи у самој просторији те радионице, е сад стварно нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где Ви затичете те лешеве, да ли су у самој радионици, да ли су на путу, у дворишту, где су?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, као што сам рекао мислим да су били у самој просторији те радионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој просторији, добро?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Мислим да је тако пошто ту су колеге из СУП-а Призрен радили, ја сам или сам можда сликао или сам узимао отисак прста, мислим кажипрста, значи или сам ја сликао или колега је узимао отисак за елиминацију ја сам скицирао, значи радили смо сви, значи нисам само ја ту радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то кад кажете пар лешева, колико би то било лешева?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у каквом су стању ти лешеве, јесу ли и ти лешеве угљенисани, или нису?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не, ја мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како изгледају, опишите нам, ево подсетила сам Вас, показала сам Вам?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не бих, стварно не бих могао да се сетим, једино да видим фотографију па можда, пошто, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни како су изгледали, ни тога се не сећате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не, не сећам се јел, ја леш заборавам после два дана, значи заборавам цео изглед лешева и тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су у питању лешеве мушког пола или женског?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ни тога?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете по неком Вашем искуству да кажете колико су стари ти лешеве, не мислим на, колико имају година, него колико су евентуално били ту на том месту, колка је старост тих лешева?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам стручњак за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим по Вашем том неком искуству да ли би могли од прилике да одредите, наравно да нисте стручни?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Од прилике би могао доктор да, ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ни како Вам је то изгледало?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са тим лешевима?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па исто као са овим првим, албанско гробље, сахрањивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел камион исто присутан ту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је ту био, стварно не сећам се сто посто, требали би да буде ту ал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли би, него чега се сећате, јел сте Ви ту приступи сте, да ли је и камион ту, да ли исто цивилна заштита утоварује те лешеве како то иде, товари?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја сам једно време био ту е сад да ли су ови из цивилне заштите дошли кад сам ја дошо или после стварно не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта не знате, не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се тога, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли Ви присутни када се товаре ти лешеве?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи или јесте или нисте, па јел се сећате тога?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па јесам, ако нема неки други увиђај ту сам, значи присутан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ако нема неки други, него Вас ја конкретно питам?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па требало би да буде, мислим да будем ту присутан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта бива са тим лешевима, јел се одмах возе на гробље, опишите нам како иде, овде сте нам завршили с овом кућом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ради се идентификација ако неко од лешева има неки докуменат код себе врши се идентификација, напише се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти сви лешеве идентификовани?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Јел нађена документација код њих?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да јесте код неких али стварно не бих могао да се сетим јел тамо где смо наишли на неку документацију, личну карту или легитимацију или шта ја знам, значи нормално је, пише се име, презиме име оца, где је, мислим где је лице

места, опис лица места и нормално сахрањује се под тим именом, број сваки леш постављена ова трака, стави се број, уради се скица на гробљу, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је по тим правилима како би?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ја Вас питам конкретно, ако је било кажете документације, јел то неко узео, јел то негде евидентирано, јел то све екипа из СУП-а Призрена радила?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Е сад, судија да ли су ови из Призрена узимали та документа стварно не знам, то морате њих да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То морате њих да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте то ништа узимали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакву евиденцију нисте ни водили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Водио сам мислим, опис леша, опис леша, шта је имао на себи, то смо радили, у ствари то сам касније ја радио пошто колега понекад, сад дал су они долазили после априла или шта ја знам, али стварно не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, како завршавате онда са тиме, јел Ви одлазите на гробље кад се сахрањују?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нормално, слика се поред раке, у самој раки и она хумка кад се, мислим кад се леш сахрани, слика се то на крају, фотографише се на крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви дужни после да напишете неки извештај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим ја сам радио забелешке, забелешке, службене белешке у ствари, у ствари тада је био извештај, сад се ради службена забелешка, значи радили смо извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте радили тај извештај, кад је све то завршено одмах урадите извештај или како?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па испричајте нам не знамо ми?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па кад се заврши тај увиђај значи или тог дана или сутрадан ради се, прво се шаљу филмови за обраду фотографија, кад стигну фотографије ради се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте шта је уобичајено, него шта сте радили том приликом, значи конкретно Вас питам, завршило се то све, кажете да су ти лешеве сахрањени на гробљу јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслиманском гробљу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта после, јел Ви после сачињавате извешај па кажете евидентирате колико лешева је било, какви су, каквог стања, испричајте нам шта сте урадили поводом тог догађаја?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да се опише да ли је мушки леш или женски леш, старост од прилике ако неко нема ники докуменат, личну карту или неку другу легитимацију, значи наведе се од прилике старости мушки леш, старости од 20 до 30 година или од 20 до 25 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме подносите тај извештај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја сам кад се заврши та техничка документација колико се ја сећам ја сам, сад дал сам ја то слао мом шефу у СУП-у Призрен, или сам судији директно на захтев суда, њима то слао, стварно сад не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ком шефу сте у Призрену слали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Шефу Мирку, сад дал сам ја њему то, значи то смо радили све у три примерка, три или четири примерка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да ли се сећате, пошто се не сећате да ли је било неко обезбеђење ту присутно, не сећате се да ли Вас је полиција обезбеђивала?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се не сећате, а да ли је можда на гробљу било обезбеђења?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни тога се не сећате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не. Ја колико се сећам на гробљу никог није било осим мене, доктора, цивилне заштите и колико ја знам више никог није било, ни полицајаца није било у униформама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате још, добро?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ми смо сахрањивали те лешеве тамо где је било безбедно, где смо могли да одемо и да се вратимо а тамо где није безбедно значи одрадили су увиђај, доноси се леш у Сувој Реци, значи урадили су увиђај, доноси се леш у Сувој Реци и ту се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако није било безбедно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко врши ту процену, ко вам јавља безбедно је није безбедно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па од прилике знамо где су били терористи и на самим брдима, ми смо се гледали, тако смо били близу гледали смо се сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, како можете са сигурношћу да знате да ли сте безбедни, да ли то постоје дани кад нисте безбедни или како можете рецимо, ево сад сте на отвореном на гробљу сте, откуда знате да ли?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је наша процена, мене, оперативца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи без полиције слободно сте могли да идете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел било неких дејстава ОВК-а?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У самој Сувој Реци?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: На Рештанском путу када је судија погинуо, ту сам био ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, ту сте Ви били?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да ту сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је судија погинуо?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам ког месеца али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате датум, али месец?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сад не знам стварно ког месеца, не водим неку евиденцију у меморији али ту сам био иза тих, иза њихових возила, иза где је био судија ја сам био иза њих, значи на пар, десетак метара, тако да сам осетио детонацију и ја исто, не само ја него и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како се онда не сећате кад је то било ако сте и Ви то преживели, када би то било, март, април, мај, кад?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је том приликом настрадао осим судије?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Судија мислим мајор Величковић и полицајац један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И један полицајац?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, ту смо били присутни кад су умирили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, пошто је 24-ог било бомбардовање, да ли се сећате, да ли је 25-ог марта било неких дејстава на путу, том Рештанском путу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово не можете никако да сместите када би то било кад сте вршили те увиђаје?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па за сваки увиђај има писани траг судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, по Вашем сећању?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се јел реко сам, значи меморија, не водим ту евиденцију у меморији, значи или запишем или напишем извештај, значи само тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли уопште коментарисали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Можете да ми дате извештај, могло би да се сетим а овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви уопште коментарисали откуд сад ти лешеви ту, шта се то догодило, да ли је то била нека акција, да ли Ви коментаришете са неким, ту сте, на крају крајева ту сте, у Сувој Реци сте знате ваљда?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја лично не, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа коментарисали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни питали, то се дешава значи у Вашем граду у Сувој Реци, откуд сад ти лешеви шта се то догодило, запаљен кућа кажете да је била, у радионици ти лешеви, како је могуће да не коментаришете ништа?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па судија, колико се ја сећам радио сам пар увиђаја, значи НАТО гађао је Суву Реку неколико пута, не знам колико пута али више од десетак пута сигурно, значи чак и оне велике НАТО бомбе, не знам како се зову нисам стручњак за то, кратер 10 са дубине 3 или 4 метра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел Ви сад повезујете да је то од НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па могуће, могуће је стварно не знам, могуће, пошто ја сам одрадио са колегом само тај увиђај око тих лешева а ово друго нисмо радили, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то Вам је једино пало на памет да је можда од НАТО бомбардовања да су ти лешеви и ништа друго, да је била нека акција, да је?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не знам, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је дејствовала ОВК-а, да је полиција дејствовала, то Вам није пало на памет, него само НАТО?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сећам се да су ОВК-а, да су они били иза те зграде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза зграде?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Иза те куће, значи то, ја колико се сећам Речане или Печане, значи на тим брдима они су нон-стоп били тако да, могуће и да су они сада не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Вама непознато?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми јесте ли Ви у то време носили униформу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте носили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Имао сам радне комбинезоне, мислим да је, тако су се звали, то сам само носио, као радно одело, радна униформа, јер није оно са чиновима шта ја знам, али и сад се носи исто кад се оде на неки увиђај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате како је обезбеђена полицијска станица од бомбардовања, да ли је било неких патрола, да ли, како је обезбеђена полицијска станица била?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, то Вам није познато?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим полиције ваше, кад говорим ваше мислим на ОУП Сува Река, да ли је било још неке полиције ту у Сувој Реци, да ли је била смештена још нека полиција?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па полиција је била од, колико се ја сећам и кад је било лепо време, кад није било бомбардовање и тероризам био тероризам, значи и пре тога долазиле су колеге из Београда, шта ја знам на испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На испомоћ?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, два, три месеца, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви сретали њих, јесте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па радили са нама, заједно смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је њихова униформа била, значи ти људи, полицајци који су дошли на испомоћ, какву су униформу носили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја колко, не знам стварно, ја знам дал је маскирна, сад дал је плава или зелена стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били тачно смештени?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па колико се ја сећам у хотелу «Балкан».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хотелу «Балкан», а како то кажете радили смо са њима, па како, у ком смислу се одвијао тај ваш посао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па радили смо увиђаје, мислим '97-ма, '98-ма, значи и пре тога, радили смо са њима јер није било полиције из Суве Реке па су они долазили на испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро а '99-те, марта месеца како сте радили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Е после ја стварно не знам, пошто тада је било све другачије стварно не знам какав је био њихов рад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они од објављивања бомбардовања и даље били лоцирани у хотелу у Сувој Реци?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да јесу, стварно не знам, али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали било кога од тих полицајаца који су дошли на испомоћ?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Све не, све сигурно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не мислим све него да ли сте било кога познавали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па јесам овако из виђења, а по имену ретко кога сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Митровић Радослав?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Он је мени био начелник у Алексинцу док сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време ја Вас питам у то време?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био командант посебне јединице полиције?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли сте чули за «Чегар 1»?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Чуо сам понекад преко радио станице само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би то значило, ко је «Чегар 1»?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, ал то кад чујете, кажете преко радио станице шта чујете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја сам ретко кад, оно кад одем у станицу у базу чујем по неку реч али сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел Ви носите са собом, јел имате средства везе?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, ретко кад сам носио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ретко кад?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад треба да Вас обавесте за увиђај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Телефоном или понекад везом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте у кући нон-стоп?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, ту сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не излазите из куће?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, или сам кући или сам код оца у селу и то је то, та релација Сува Река-Сопине, ишо сам и код својих нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кажете начелник Вам је издавао наређења јел тако, код њега сте примали обавезе, задатке?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Мене је звао шеф дежурне службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па колико се ја сећам Гогих Милован, па једно време, стварно не знам, не бих могао да се сетим или је Аризановић, е сад да ли је био Аризановић за време рата, стварно не знам, не бих могао да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је командир полиције?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Репановић Радојко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А помоћник?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ненад Јовановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неких додирних тачака са њима или не?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаквих?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете ко је Рамиз Папић?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате које су његове дужности биле у то време?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац, а јел знате конкретно у то време шта је, које послове је обављао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули ко је Чукарић Слађан?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Чукарић Слађан, јел имао неки надимак?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Полицајац, па ми смо га звали као Јајце, сви смо га тако звали Јајце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја колико знам да је из Ораховца, сад не знам, мислим да је из Ораховца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па од када је он био у Сувој Реци, јел знате то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, само знам да је скоро дошо ту, сад дал по казни, дал, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што мислите по казни, кад кажете дал по казни?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, али знам да је дошо, сад дал је дошо '96-те, или пете, не знам али дошо је, можда је раније дошо, стварно ја сад не би могао да се сетим, нисам водио ту евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али чим кажете по казни јел то уобичајено значи кад неко дође ван Суве Реке да долази по казни, зато ми није јасно откуд знате да је по казни?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не, али, мислим претпостављам сад нисам сигуран али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Петковић Мирослав, да ли знате ко је?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пошто сам из Суве Реке, да нормално, пошто ту сам имао стан Сува Река је мало место па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте их виђали значи од почетка бомбардовања тих дана, говорим о, интересује нас конкретно 26.март, али пошто се Ви не сећате тих датума и не можете да определите кад, ког дана је био и тај увиђај и све, ја Вас питам тих дана, значи од 24.марта па рецимо до краја марта месеца, да ли сте виђали и Папића и Петковић Мирослава и Чукарића, да ли сте виђали ту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се, можда јесам можда нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, јел знате ко је Петковић Зоран и где је он био запослен, да ли је он био при СУП-у, да ли, које послове је обављао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја колико знам он је једно време радио на бензинској пумпи сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зоран?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кад би то по Вама било, кад је то, који је то временски период кад Петковић Зоран ради на бензинској пумпи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, знам да је за време рата то било, стварно не знам, мислим временски период или месец или дан или датум стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево од почињања бомбардовања од 24.марта, јел га видите, јел ради на бензинској пумпи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не бих могао да се сетим јер прошло је доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је пре њега радио на бензинској пумпи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па Бериша, не могу име да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то Јашар Бериша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, Јашар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га познавали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви њега виђали да ради на тој бензинској пумпи, јесте ли га виђали пре рата?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када га последњи пут видите да је на бензинској пумпи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали откуд сад Петковић Зоран на бензинској пумпи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па није то моје да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, али коментаришете ваљда са?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Одакле је и због чега је дошао да ли га је неко поставио, стварно нисам водио ту евиденцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је било са Јашар Беришом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел знате да је убијен?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Чуо сам касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некада ишли код Јашара кући?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нити знам где му је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте евентуално имали задатак да идете до његове куће да га доведете да дође на пумпу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Није то мој задатак био, ја нисам радио у униформи па да доводим или приводим тамо нека лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никада нисте имали контакта са Јашаром Беришом овако да разговарате са њим, да га доведете да?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо овде исказ сведока имате ту написано његово име и презиме и надимак, немојте говорити који је то само можете под псеудонимом «А»?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где он каже да сте Ви ишли по Јашара Беришу да га доведете на пумпу, да је то било наређење?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то чак је опредељено да је то било 26-ог, у јутарњим сатима да сте имали наређење да сте Ви кренули, да сте дошли

до његове куће, да сте му рекли да мора да пође да отвори бензинску пумпу, да бензинска пумпа мора да ради?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је лаж?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није тачно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви познајете овог сведока под псеудонимом «А»?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Знам, познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у добрим односима или?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па оно здраво-здро, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у завади некој са њим?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Па што би он то тако описао, баш и децидирано рекао, па после описује да после тога су ишли на пунктове, обилазили Ђиновце, значи првенствено сте Ви пошли са њим да га доведете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, никога нисам ни возио ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да он није хтео да ради?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што, јел можете да претпоставите због чега би он то тако рекао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок «А» нам је овде и описао на који начин су скупљали лешеве, па он каже да је било наређење, значи не могу сад да Вам прецизирам по датумима, да је било наређење да сутрадан по том неком догађају да се иде и да се скупљају лешеве, да је наредио командир Репановић и сад он описује цивилна заштита креће и они крећу у обезбеђење, значи обезбеђење те екипе и Ваше је чинило значи сведок под псеудонимом «А», Чукарић Слађан, Тановић и Петковић Мирослав, да ли се Ви можда евентуално, да Вас подсетим на тај начин да ли се можда сад сећате, ипак познајете те људе?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, стварно ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они били у обезбеђењу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сведок каже да су они били у обезбеђењу и каже цела патрола креће, Јовановић крим.техничар Тодор, он креће, крећу још два техничара из Призрена и он сад тачно описује како и на који начин, каже, они су се појавили после кад смо стигли код куће ОЕБС-а, значи Ви долазите са обезбеђењем, долазите до куће ОЕБС-а, то би била ова кућа за коју Ви опредељујете јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту био смештен ОЕБС?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да ту се појавила та увиђајна екипа из Призрена, један од њих је био и Мојсић?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам то име нешто казује?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад каже идете, прво скупљају иза куће ОЕБС где су била четири мушкарца и једна жена?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Могуће, могуће је да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била ту нека жена, ово ради само да Вас подсетим евентуално да ли се Ви сећате, а Ви ако се не сећате Ви кажите не сећам се, тако он каже, и сад говори, каже шта ради увиђајна екипа, па каже крим.техничар шта ради, они снимају, крим.техничар Јовановић Тодор је са нама, слика, обележава, исписује шифре, исто описује испред иде камион?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: А које шифре су извињавам се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако он каже, описује, обележе се шифре?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ма не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам ја предочавам овај исказ, па онда креће, каже из куће ОЕБС-а па онда се креће код аутобуске станице па је онда исто било скупљање лешева у дворишту неке куће, било је негде око два, три леша, да ли Вас евентуално то можда подсетило?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље сведок «А» каже, да сте Ви значи у јутарњим сатима ево још прецизније да Вам предочим, да сте Ви у јутарњим сатима саопштили сведоку «А», он каже, он до душе то није чуо да је командир Репановић наредио, каже нисам чуо али Тодор је рекао каже командир Репановић да се доведе Јашар Бериша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ма јок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То као Ви кажете, да се доведе Јашар Бериша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Није то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко одлази на питање председника већа, и ко одлази да га доведе а сведок «А» каже па био је Тодор Јовановић, не знам ко је још био са нама и ми одлазимо тог јутра до његове куће, ништа Вам то није познато?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Никад нисам био код његове куће, нити знам где му је кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад он даље описује, каже човек је изашао, Јашар Бериша је изашао и рекао ево Вам кључ, ја не могу да радим, и он каже он није хтео више да ради, па и објашњава, каже он није хтео да

ради јер колега тај који га је замењивао није се појављивао, побегао је, тако да други нико није имао кључ, само је он имао и сад даље описује да он полази са Вама ушао је у кола, отворио бензинску пумпу, и Ви одлазите сви заједно са њим да отвори бензинску пумпу, да ли Вам то нешто казује?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите ничега?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тачно или није тачно, само нам то кажите, јел то тачно јесте ли били или не?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам био, а није ни тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете да одредите да објасните због чега би он то тако све?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пазите то ипак неки детаљи где он описује?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда имамо овде исто исказ где се говори да сте Ви довели Јашар Беришу, да је то била нека патрола која је довела Јашар Беришу код Занатског центра?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже, баш Јовановић Тодор га води за руку, Бобан Вуксановић каже доведите га, Јашар Бериша се опирао није хтео, Ви га водите за руку, извлачите га из кола, прилази Чукарић и убија га?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, није то истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа то није истина?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неко објашњење за овакав један исказ?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате објашњење. Јесте ли питали уопште шта је са Јашар Беришом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали било кога од породице Бериша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, онако, прођем улицом видим, сад дал су они из породице Бериша или нису ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога, да ли сте Ви уопште чули за овај догађај због кога смо се ми и овде и окупили, да ли сте чули за овај догађај у

Сувој Реци, да ли сте чули да је толико људи страдало 48 људи породице Бериша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Чуо сам, као што сам рекао овде кад сам дошао у Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте, у ком моменту Ви чујете то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па кад сам дошао '99-те, године тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Деветесет и?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: '99-те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад ког месеца сте чули?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па крајем године тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Крајем године?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте чули и од кога сте чули?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па причало се и преко телевизије и преко средства јавног информисања и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога ништа нисте чули?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви коментарисали после са неким од Ваших колега шта се то догодило, то је у Вашем граду где сте Ви живели?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је дошло до тога?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте коментарисали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли знате ко је Нишавић Милорад?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он, шта је он био у то време, шта је радио?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Он је радио Државна безбедност, у ДБ да кажем да се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је само он био при ДБ-у или је још неко са њим радио?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он у то време изгледао, јесте ли га виђали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао, јел можете да га опишете у то време како Вам је изгледао, висок, низак, брада, бркове, крупан?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па овако, нижег раста мало овако крупнијег.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нижег раста крупни?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је био у то време обучен?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја колико знам да је био у цивилу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи како га виђате у?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Овако као што сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јакни?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па, не знам стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном у цивилу, није био у униформи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је у цивилу сад нисам сигуран, јел нисам водио ту евиденцију како ко се облачио и да сам тад знао сад заборавио сам, то је прошло доста времена, проблеми, оно-ово, сад, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био наоружан, да ли знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за сада би ја толико, сад ће чланови већа Вам поставити питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Јовановићу, рекосте да сте били на увиђају код ове куће, не можете то да определите када је то било, али ако ја добро схватам, то је свакако било пре 01.априла?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел сте након 01.априла рекосте водили евиденције и тако даље?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да радио сам ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сопствене евиденције?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А овамо су били људи из Призрена?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Препостићемо колеги Вељку да он са Вама расправи то питање је ли та кућа и на основу чега закључујете да је горела, али ћу ја да Вас питам нешто друго. Рекосте да су лешеве били угљенисани да ли су још горели када сте Ви дошли?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не би могло да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел разумете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, како да не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су по Вама, да ли су ти лешеве спаљени ту или су након спаљивања негде другде ту донети?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По изгледу лица места би тако нешто морали као крим.техничар да закључите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да су били ту, сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Баш ту на том месту где сте их затекли, да ли су ту и запаљени, то Вас питам?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Видите кад сам ја дошо, лешеве су ту били, а сад, да ли је стварно лице места ту или је неко друго место, стварно не бих могао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не бисте могли да изведете такве закључке?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли Ви сачинили скицу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па то је колега из Призрена радио, ја мислим пошто он то одради и иде за Призрен ја остајем у Сувој Реци, ја мислим да су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте Ви конкретно на том увиђају радили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па радио сам оно, можда сам сликао са његовог фото-апарата, можда сам сликао са својим фото-апаратом, пошто је он дошао значи сликао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете да се сетите тога?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сликали смо са њиховим фото-апаратом. Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А на колико сте увиђаја са више од два леша били у Вашој каријери?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је било више од два леша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па има доста, има доста тих ситуација.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам десет година дежурао и право да Вам кажем срећом нисам имао пуно увиђаја са више лешева?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Говорите за време рата или за време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За све време за десет година дежурања, ево кажем Вам нисам имао више од два леша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја имао сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не мислим, није било више случајева?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте пре овога два увиђаја која нам описасте да ли сте имали увиђаја са више лешева?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Судија све што има.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел разумете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, али стварно не бих могао да се сетим јел прошло је доста времена, мислим, све оно што смо радили то је заведено има фото-техничка документација, е сад да ли сам ја имао више од два или мање од два.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се ово, добро, не одговарате на моје питање. Да ли су ово први угљенисани лешеве које сте, око којих сте вршили увиђај у Вашој каријери?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или је било још таквих случајева?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Имао сам и раније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте млад човек, Ви сте '70-то, годиште јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: '70-то, да. Могуће да сам имао и раније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел се сећате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да је био присутан сигурно лекар, не можете да определите да ли је то доктор Бобан или неко други?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је лекар вршио спољашњи преглед леша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па требало би, стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нисам обраћао пажњу на то, они су увек излазили, сад шта су они радили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Они су ту са Вама и Ви нешто радите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја сам радио свој посао, објаснио сам шта сам радио, а да ли је он вршио спољашњи преглед леша ја стварно не знам, ваљда јесте пошто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ваљда видите шта ради?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па можда је вршио сад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је констатовао смрт, да је смрт наступила од тога и тога, устрелних рана, убодних рана или рана уопште нема, разумете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То морате једног од њих да питате, стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, Ви сте томе присуствовали па питам Вас, да ли сте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да јесте, ваљда је водио неку евиденцију, писао нешто.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви као крим.техничар сачинили или вршили криминалистичко-технички преглед лица места, да ли сте извршили крим.технички преглед лица места?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: За време рата само уже лице места.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Уже, уже о томе говорим?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Само уже, шире не јел понекад није било ни безбедно да се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је тамо било икаквих трагова које би сте у склопу тог и таквог прегледа леша евидентирали да би се могло одредити шта је узроком смрти и страдања, ту је четири, пет лешева на лицу места?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У смислу да се пронађу неки трагови типа нож, пиштољ?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Чаура.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чауре, било што слично, разумете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел се сећате јел било каквих чаура тамо рецимо, кратера од бомбе?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Могуће да је било и кратера, могуће да је било и чаура.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само Вас питам?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Могуће је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се Ви сећате чега таквог?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Било је и кратера највероватније, било је највероватније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Везано за ове лешеве у овој радионици, они су унутра и рекосте да нису угљенисани, нису били угљенисани?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја колико се сећам ја мислим да су били уствари унутра у просторији.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако рекосте да?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сад могуће да су имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ту било каквих трагова тог типа и каквих ако је било?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Чаура. Ако је било сигурно писало би у записнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, него да ли се Ви сећате, немојте тако, него јел се Ви сећате, реците нам?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви или неко други, да ли је вршио преглед одеће, цепова на лешевима ради проналажења докумената?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па радили су ови из.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Личних докумената?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Из цивилне заштите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ови из цивилне заштите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: У присуству оперативца и мене и колега који су били у том тренутку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је, или боље рећи, да ли су ови лешеве које сте пронашли у радионици, да ли су били у цивилној одећи или у војним униформама?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да су били у цивилној одећи, мислим, постоји фотографија највероватније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли неке закључке у том смислу можете извести везано за ове угљенисане лешеве?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ту било каквих делова војне опреме, на њима или око њих?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па на пуно увиђаја видео сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него на овом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: А на овом не знам стварно, али кажем на пуно увиђаја видео сам испод јакне или маскирна кошуља или шта ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, говоримо о ова два увиђаја?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ове две куће, видим по овој фотографији би реко да је та столарска радионица у приземљу неке зграде, неке куће, да ли је у ове две зграде ове две куће, да ли је било станара, или су куће биле празне?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, можда и јесте, можда је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, јел се сећате, да ли је неко дошао ту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја мислим да јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из куће о његовој кући се ради?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Никад нисам био тамо па и због тога и не знам ко је живео у тој.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сваки уобичајени увиђај подразумева и то ако се ради о нечијој кући онда је ту и власник те куће и тако даље, јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па претпостављам да је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вас питам да ли се сећате тако чега везано за ова два увиђаја?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам да је био власник куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало јаче молим Вас, мало гласније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Везано за који увиђај или за оба, везано за оба?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па везано за овај други увиђај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За овај други?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је столарска радионица?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мислите да је био неко?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па претпостављам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Из те куће?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран, ја мислим да пише име и презиме тих лешева, мислим да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да знате Мојсић Николу, а ко је он?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па он је оперативац у СУП-у Призрен сад шта је стварно радио не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта инспектор за крвне и сексуалне деликте или?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или за имовинске?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: За крвне и сексуалне деликте, ја мислим да је био дал наркоманија, дал нешто друго не знам стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Гогић Љубиша?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Он је био инспектор за крвне и сексуалне деликте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су они тада били са Вама приликом вршења ових увиђаја да ли се сећате евентуално?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да је био или Мојсић или Гогић или Љубиша.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, не можете да?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Е сад ко је био од њих стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Определите ко?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам Вас ја добро?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Извињавам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Колега један, ја мислим да је радио потражну делатност, не знам ја мислим да је муслиманско име или албанско само само не знам како, али знам да је долазио пуно пута он у Сувој Реци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам Вас ја данас добро разумео да Ви не знате ко је био командант те посебне јединице полиције која је била смештена у Балкан белту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али рекосте да познајете Митровић Радослава јер Вам је био начелник где у?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: У Алексинцу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У Алексинцу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А у истрази сте рекли, боље рећи тамо, то је овај Кри, записник од 05.03.2004., рекли сте да мислите да је Митровић био командант тих посебних јединица полиције, па ми сад остаје нејасно, није то ништа посебно значајно, мене лично чуди да Ви не знате да је он то био јер су сви други које смо чули овде у овој судници то знали и он то човек не негира?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не, могуће је, могуће је пошто је «Чегар 1».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него ме чуди због чега то тада мислите да јесте а данас овде нисте, кажете да не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Могуће је пошто је «Чегар 1» овај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не разумете ме шта Вас питам?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У истрази сте рекли да мислите да је Митровић Радослав био командант тих Чегрова посебних јединица полиције, а данас кажете да не знате ко је био командант па тражим објашњење зашто разлике те у казивањима?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто нам данас говорите другачије него раније, ето то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам стварно, могуће је он да је био командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зашто нам данас говорите другачије него раније, то Вас питам, разумете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не, ја сам реко, могуће да је «Чегар 1» био он.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па што и данас не кажете могуће да је Митровић био, него кажете не знам, разумете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па могуће, могуће је, али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих замолио ако можете мапу да му ову, нацрт, скицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Скицу Суве Реке?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Скицу Суве Реке па ако је режији згодно да и ми погледамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија ја бих Вас молила скицу Суве Реке да ставите на мониторе?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док не дође та скица.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам, ја бих предложио да се предочи сведоку скица која је најверодостојнија ситуацији која је у Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ал ми то немамо и нема на екрану.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Не, не, има, знате шта, овде постоје неки објекти који у овој скици, коју имамо нису уцртани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите скицу коју нам је приложио Јовановић?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Коју је приложио Јовановић, јел постоје неки објекти који се налазе између аутобуске станице и куће ОЕБС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, али колико се сећам господине Чукарић је имао примедбу неку на, Ви сте рекли, само везано за пут, јел тако. Јел Вам битно сад баш то тако све детаљно што је нацртано или може и она основна?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није битно, може и она основна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте нам основну скицу Суве Реке, основну ону што имамо?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: ОК, не, не, ништа није компликовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел можете да нам покажете где је та кућа коју сте назвали бела ово што смо видели на 113-Љ, ово што сте рекли да је

горело, а ми то нисмо видели ни да је бела ни да је горела, е која је то кућа, на скици?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ево ова.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То што је шрафирано и што пише кућа ОЕБС-а, јесте ли то рекли?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само мало гласније причајте јер Вас не чујем, не могу да.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, то је та кућа, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је та кућа?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е, колико, Ви сте крим.техничар, то значи баратате фото-апаратима, метрима и тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико по Вашој процени има метара од те куће до полицијске станице?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па негде око стотинак метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико има од овог црквеног торња који је очигледно ближи до те куће?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тако, па не можете тако питање очигледно ближи, него колико је удаљено од црквеног торња до куће ОЕБС-а?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја могу само да нагађам, али од прилике тако сто метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пошто никад нисам мерио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете да сте водили неку књигу у којој сте уписивали Ваше изласке на терен, где Вам је та књига?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ту књигу показао сам колегама у стварни радна група МУП-а кад су ме први пут позвали ја сам, није то књига то је као свеска, као нотес.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Ви сте рекли књига па зато ја користим књига?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, то је као нотес.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где Вам је та књига?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кад је евиденција у тој књизи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па од кад сам почео да радим, реко сам од 01.04.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте водили евиденцију тако сте рекли од 01.04., сте водили евиденције?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од 01.04.'99?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто нисте раније?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па реко сам да су колеге из Призрена водиле евиденцију, крим.техника из Призрена водила евиденцију пошто.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко Вам, јел Вам неко наредио да то водите или?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, кад дођу колеге из Призрена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја Вас питам, јел Вам неко наредио да водите сада Ви евиденцију?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па таква је пракса, и сада је таква пракса.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас питам зашто?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само одговорите на питање да ли Вам је неко наредио или није значи конкретно одговорите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто до првог нисте од првог јесте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико Вам није наредио?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то, самоиницијативно од првог сад водите евиденцију?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да грешком неком нисте водили пре тога?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Колега из Призрена у ствари крим.техника из Призрена тада није долазила, значи ишо сам ја на увиђај и морао сам ја да водим евиденцију а ко би други него ја, мислим за свој посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па у тој књизи за време рата, значи ето од кад Ви водите од 01.априла па до кад сте напустили територију Суве Реке, на колико сте увиђаја били и колико сте лешева извештачили или крим.технички обрадили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам нисам водио ту евиденцију колико али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од прилике?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не могу да кажем од прилике кад.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта то значи не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, дал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам бројно стање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два, сто, петсто, хиљаду, колико?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па није хиљаду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да определите тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од прилике?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сто, стотинак, тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стотинак?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је од тих стотинак било Срба, колико Албанаца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете Ви то да определите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па било је и Срба.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колико?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пар, један је био у селу Дворане, један убијен је исто ја мислим између Сопина и Дубрава, има покојни Бобан, доктор Бобан кад је исто убијен, ако ме питајте за полицајце стварно много, значи много.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је то од прилике процентуално?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, стварно не знам, али доста, доста је полицајаца изгинуло доле тако да не могу да кажем бројно стање кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нисам водио ту евиденцију колико.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па јесте водили или нисте водили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није водио евиденцију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не у тој Вашој књизи, ја Вас питам за ту Вашу књигу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Та књига, у тој књизи што је заведено што ја написано постоји и фотодокументација за све те увиђаје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То сте нам десет пута рекли?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А где се налази та фотодокументација сада?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па налази се ваљда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговарати и немојте упадати кад се питања постављају.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам где се налази.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате где се налази?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је настрадао доктор Бобан?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па сачекуша, то је баш у моје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви вршили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Село где сам ја рођен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви вршили крим.технички преглед?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је, рекао је?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли фотографисали то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, има и скица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли пронашли неке чауре?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Јесте ли то скицирали или обележили, узели да?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, све, све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е па што то исто нисте радили и на ова два увиђаја?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Приговор, молим вас, закључак не стоји, он је рекао не сећам се други су радили, шта је ушло не знам, према томе, зашто нису радили, није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду је приговор?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неки Србин настрадао пре бомбардовања, значи пре 24-ог?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Србин?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, али ту нешто непосредно пре 24-ог, да Вам помогнем, продавница Балкан белта?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се звао тај човек?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је мој рођак Лазић Богдан.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како је он настрадао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, зашто како је настрадао.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па оружјем како, метком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Метком?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па знам био сам ту присутан, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте вршили увиђај и то, он је био и на крим.техничком прегледу лица места?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја нисам, колега из Призрена је радио тај увиђај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли били присутни кад?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Били сте присутни?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Значи ТТ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где га је метак погодио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било непосредно пред бомбардовање или?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте судија?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, зато што је Ваш рођак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немојте ме прекидати судија?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па од прилике негде око десет часова, јутро је било, од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато и питам када је било, интересује ме када је тачно било?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Где га је метак погодио, јел се сећате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете тужиоче таква питања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Извињавам се молим Вас, ово није предмет оптужења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете, одбијам Вам ово питање где га је метак погодио молим Вас?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте одговорити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи од метка је настрадао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел био неки кратер ту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Метком.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Метком?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па ја се извињавам председнице већа, он и даље, извињавам се господин тужилац и даље наставља питање које није предмет оптужења и ми даље слушамо питање где је, ко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сам ја схватила ради неког подсећања да види колико се чега сећа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија, врло је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па сећа се колко је реко сведок, немојмо тако оно што се сећа па да га питамо шта је било пре десет година.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Свако од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу седите, наставите са питањима, интересује ме тачно када је, наставите са питањима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само ја Вас молим, знате шта је важно, не би уважени колега толико био нестрпљив и толико скакао да то није важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате објашњавати тужиоче, поставите питање, немојте објашњавати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, морам да Вам објасним јер је то метод који се понавља стално кад год је нешто опасно они скоче наводно у интересу скраћења времена.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ма пустите окривљене из притвора па питајте шта год хоћете, ово је притворски предмет, јел знате колико су људи у притвору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, седите не можете тако да реагујете?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па молим Вас могу да реагујем, тужилац нон-стоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, ја реагујем, Ви седите, упоредо говорите самном, седите, изволите поставите питање даље, наставите са питањима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја Вас само молим ето да га спречите да ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу, ја бих Вас молила да ипак један ред да се одржава у овој судници, ја као председник већа, ја сам задужена и по закону ја морам да одржавам ред у судници, није нам сврха да ја Вама изричем овде опомене, да Вас кажњавам, верујте, апсолутно нећу толерисати, нећу толерисати овако понашање, конкретно се Вама обраћам, конкретно Вама господине Ђурђићу, јер упорно и поред опомене председника већа и поред упозорења да ћу изрицати казне, Ви настављате, значи Ви се не покоравате наредбама председника већа, немојте ме доводити у ситуацију да Вас кажњавам јер свима нама је сврха да овде утврдимо истуну, да утврдимо чињенично стање а не можете кад год крене тужилац да поставља питања, да постављају питања пуномоћници оштећених Ви сте константно, перманентно устајете и прекидате, не дозвољавам такво понашање, верујте да ћу применити све мере, доста сам толерисала, узмите читајте транскрипте ако заборављате, много тога сам истолерисала али више такво понашање нећу дозволити у судници, не зато што ја нећу лично, него ми и закон налаже да одржавам ред у судници.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете добити реч, седите сада да се заврши са питањима и за што нам је сведок.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја само молим Вас зато што ме опомињете, ја сам ставио приговор да се питања односе на нешто што није предмет оптужења, Ви сте то прихватили да није предмет оптужења међутим тужилац и даље десет пута наставио на други начин да то једно те исто питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сад чекам питање даље да чујем молим Вас?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, али Ви сте рекли да није предмет оптужења а друга ствар молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви реагујете и не дозвољавате да постави питање, седите, да чујемо и даље питање?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел по ЗКП-у имам право да ставим приговор ако се недозвољена питања постављају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право да поставите господине Ђурђићу.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имам право и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сигурно али.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само у оном моменту могу пре него што се да одговор на та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да реагујете тако како Ви реагујете?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: И не злоупотребљавам кад год су питања правилно постављена никада нисам устао и ставио приговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу не можете да реагујете овако како реагујете.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само то да се зна и не желим да реметим, нити реметим мир због тога него само кад сматрам да је питање недозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, изволите. Не можете сада да добијете реч, сад су питања, не, молим Вас седите, изволите, конкретно сам ја упутила примедбе ове, молим Вас?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Конкретно ја желим само да кажем све примедбе колеге Вељка Ђурђића јесу оправдане, то би биле примедбе свих адвоката само је он најбржи од свих нас, значи свака примедба јесте оправдана, ако се постави једно питање и Ви забраните одговор и кажем ја бих опет да питам, значи да има жељу да нешто добије тим питањем, али не знам шта би добио, само се одуговлачи овај поступак а притворски је предмет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала господине Исаиловићу, рекли сте можете да седнете.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Тако да немојте да на тај начин утичете на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче наставите питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ово је редослед био, узрок смрти тог Вашег рођака неколико дана пре почетка бомбардовања је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, није рекао кад је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па кад сте рекли да је било?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећа се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел било пре бомбардовања или после?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, ја стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате. Али узрок смрти је шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је одговорио је, одговорио Вам је од метка, рекао је?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам које оружје, то је ТТ.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: ТТ, добро.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: ТТ-јац, да, 7,62 мм, значи колико се ја сећам два пројектила су испалена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољан је тај одговор, молим Вас нећемо истраживати тај случај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како онда 25-ог, 26-ог, или 27-ог, кад сте ишли на увиђаје, а нисмо од Вас чули ни колико људи сте пронашли, Ви не умете да нам кажете колико сте тела пронашли, а камоли од чега су та тела настрадала, па Вас ја сад питам како је могуће то да Ви као крим.техничар у Сувој Реци, рођен тамо?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Живео тамо, познавао те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче одмах се надовезао, рекао је да му је рођак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како објашњавате то да ово не знате, а то врло добро знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја колико знам, био сам јасан, то ми је рођак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел Вам доктор Вуксановић рођак?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па и за њега прецизно знате, а између та два догађаја не знате, како је могуће то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па рекао, неке детаље не сећам се, неке уже.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питао Вас је судија Крстајић, наведите нам једном у Сувој Реци пре овог увиђаја да сте затекли пет, десет, петнаест људи убијених, имате ли тај податак, да ли се можете сетити тог случаја?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Има.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Има све.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад има?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Значи има фотодокументација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полако тужиоче нек одговори полако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је, добили смо тај одговор.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Реко сам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имате ли или немате, немојте ми, јел се сећате или се не сећате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Реко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче одговорио је на то не сећа се и да постоји све, већ је одговорио на то питање?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам да ми је рођак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте немојте више да одговарате, објаснили сте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: И због тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, судија он је рекао има фотодокументација, он није рекао сећам се или се не сећам се, он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не сећам се има фотодокументација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има фотодокументација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од чега фотодокументација има?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Од свих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите конкретно питање да видимо на шта мислите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од ког то убиства масовног имате фотодокументацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно, од ког убиства, немојте тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је то било пре овога?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па дајте ми предмет па сетићу се сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако уопштено од ког убиства, дајте конкретно нашта, шта Вас интересује?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Дајте ми предмет као што сте ми показали ово, рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче поставите питање везано за ову оптужницу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како Вас позове шеф дежурне службе, рекли сте телефоном, и онда сте рекли везом, е сад мени то није било јасно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, некад везом пошто некад сам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта је то веза?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Радио станица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи имате радио-станицу поред себе?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Некад сам има, некад нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте имали, а кад нисте имали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не бих могао да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то везано за почетак бомбардовања?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не бих могао да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А од чега зависи да ли имате или немате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то одговорите од чега то зависи, кад носите радио-станицу, кад не?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Можда некеме треба радио-станица и узму радио-станицу, нормално да неким људима више треба мени мање треба, пошто ја сам ту у Сувој Реци, телефоном позове се и ја за пар минута сам у бази, мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи кад идете код родитеља ван Суве Реке, у ово село које сте поменули, Ваше родно, јел тад носите радио-станицу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па што нам то не кажете лепо одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па поставите питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па питао сам од чега зависи, он каже около наоколо. Колико је тела било у тој столарској радионици?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па рекао сам, стварно не знам, постоји фотодокументација.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је тела било у дворишту ове куће беле ОЕБС?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, немојте се понављати тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је укупно то тела било натоварено на тај камион, колико сте укупно тела тог дана Ви сахранили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: И то не знам, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не можете тако јер он није рекао да је тог дана био увиђај и у столарској радњи и код куће ОЕБС-а, он не зна кад је било у столарској радњи и не може да определи да ли је тог истог дана било или неког друго, значи не може тако?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево ја питам, јел то истог дана или неког другог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може да определи, немојте одговарати?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Одговорио је судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте већ одговорили, тужиоче пратите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могуће да је истог дана или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам немојте одговарати?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да сте два пута ишли на увиђај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не сећам се, реко сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одворио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да се та документација радила у три, четири примерка, и да је један завршавао у Призрену, а где су остала три?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја сам реко, или сам слао судији на захтев суда или сам слао у СУП Призрен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам Вас за ове конкретне коме сте слали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Или СУП-у Призрен или судији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сва четири примерка?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сва три, три или четири, ја мислим да су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли Ви задржавали неки примерак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте да одговори тужиоче, много брзате, сачекајте да одговори?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, код мене остаје само негатив и ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па где су сад ти негативи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: У Сувој Реци.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте понели са собом кад сте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па нисам, ја сам себе понео и своју породицу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то је било код Вас у кући?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А фотоапарат?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу мало тише молим Вас.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Фотоапарат ја мислим да је у Крушевцу, то је ФМ Никон-ФМ2.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте Сува Река је мало место па сте познавали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Људе, јел сте познавали некога из породице Бериша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим овог човека што је радио на пумпи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан је, питан је.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па из виђења свакога знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте одговарати, нећу Вам дозволити да одговарате на иста питања, значи само кад Вам председник већа дозволи онда ћете одговорити?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Онда Ви мени кажите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли приметили да неко недостаје након тог Вашег увиђаја?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли неког препознали док сте вршили увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког препознали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па неког сигурно да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кога сте препознали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па на неким увиђајима да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, конкретно ово сад што смо говорили?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А на ово о чему причате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли препознали неког?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никог нисте препознали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никог нисте познавали од тих људи које те сахранили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је тужиоче?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ајде онда да се вратим на, кажете колико од тих, не знате колико тела, колико је било угљенисано?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па шта је одговорио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли пратили тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пратио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви мене питате шта је одговорио, па пратите, одговорили сте?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта је био узрок смрти ког тих који нису угљенисани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је одговорио, и то је одговорио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли фотографисали кратер бомбе?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: И то сам реко, ја мислим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел јесте или нисте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Кратер бомбе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ако су настрадали од НАТО бомбе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова претпоставка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па чекајте, он је, он врши крим.технички преглед лица места да би нашао узрок смрти мора да види о чему се ради, па ја питам ако је узрок смрти бомба дал је нашао тај кратер па то снимиио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нашли кратер?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисте, па откуда Вама онда кратер у глави?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не њему је било НАТО бомбардовање у глави, јер он претпоставља да је бомбардовање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, откуда Вам то да је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То он претпоставља, тужиоче претпоставља да је то од бомбардовања, изволите наставите даље питања, молим Вас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На основу чега претпостављате да су ти људи настрадали од НАТО бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његова претпоставка, молим Вас, одговорио је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На основу чега судија претпоставка ако нема кратера?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На основу чега?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па реко сам иза те куће били терористи, могуће је да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и то је могуће?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта јел могуће да су они бомбардовали НАТО бомбама?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па могуће, ма не НАТО бомбе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него ко?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, стварно не знам, реко сам не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је немојте инсистирати?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како повезујете терористе на брду и НАТО бомбардовање од којих су ови људи наводно настрадали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте молим вас, он стално, да Вам кажем, немојте господине Палибрк упадати тако. Укључите микрофон и тражите реч, то је његова тужиоче претпоставка, Ви, ако ми нисмо задовољни неким одговором ми не можемо сада да изнудимо њега да он каже шта би нама одговарало, значи он каже да је то претпоставка?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се уопште потрудили да утврдите узрок смрти?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па то је део оперативца и доктора.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви, да ли сте се Ви потрудили да утврдите, или сте већ отишли тамо, знали сте узрок смрти па зато нисте изразили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Моје је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је уопште у опису послова да Ви утврдите узрок смрти?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Мој није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па одговорите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате још питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите господине Тодоровићу, пуномоћник оштећених?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је сведок био наоружан у време тог рата?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били наоружани тада?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пиштољем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољем.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А ови из Призрена који су долазили његове колеге, не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, стварно не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је у станици милиције у овој како се зове у ОУП-у Сува Река да ли је постојала нека просторија за притвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па нормално у свакој станици има просторија за притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је тих дана када је почело бомбардовање неко био у притвору?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли познаје Абдулаха Ашљанина?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ељшанија?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ељшанија?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не познаје.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Име ми ништа не значи.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна да су постојале неке осматрачнице у Сувој Реци, које је поставио ОУП Сува Река?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не знам, стварно не знам, нисам водио ту евиденцију.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна да је на звонику неко био?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је звоник, знате ли црква где се налазила у Сувој Реци?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Како да не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је био звоник виши од цркве?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Кад би сад отишо тамо сто посто би знао.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Па не, него били сте, из Суве сте Реке?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не могу стварно, не знам, ја сам пролазио нисам обратио пажњу сад шта је веће шта је мање.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Рекли сте да сте претпостављали да је Чукарић по казни дошао у Суву Реку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је претпоставља.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На основу чега је претпостављао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Претпостављам.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А на основу чега, није то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и ја сам га питала, није.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Немам никакав доказ да сам чуо због чега је доведен али претпостављам то је само претпоставка ништа више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Госпођо председнице Ви сте предочили ово што је рекао сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У вези са Јашари Беришом, али нисте рекли ко је рекао ону другу ствар оно да је он, нисте му то рекли који је овде учесник у поступку рекао ону другу да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, предочено му је и ништа му то не казује.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Неки други није сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није сведок «А», али предочено му је, уопште њему то ништа не казује?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте, али није речено ко је рекао, можда би му то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па предочите му?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, па можда му треба то рећи, да, ја се не сећам зато, ја бих рекао, не сећам се ја ко је, али можда му треба рећи то да, не, не, али заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа му не казује, молим Вас господине Тодоровићу, не казује му ништа, па сигурно да би рекао, молим Вас?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не сигурно је једну ствар рекао, прво сведок «А» је рекао ово што сте му Ви предочили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и предочено.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Све је у реду, то је он рекао, Ви сте га питали, зашто би Вас сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, јесте, и питала сам га и да је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је рекао да не зна, е сада овај други што каже да га он држи за руку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо исказ још једног сведока који нам је рекао, то сам Вам све предочила?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е Вељковић јесте, а што би га Вељковић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вељковић, није Вељковић, господине, молим Вас не можемо тако, господине Тодоровићу, молим Вас.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро нема везе, одустајем, добро није важно, али ако је било за А могло је и за овог другог, али добро. Да ли зна ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо још пет минута јер морамо да обуставимо?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Има још шест минута, да ли је овај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите поставите питање?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је он чуо за неки претрес кућа на Рештанском путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је вршен неки претрес?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је чуо да неке локаторе ту посматрачка мисија оставила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања за то?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зна ли где је била мисија ОЕБС-а у којој згради?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па реко сам, претпостављам да су овде били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, одговорили сте?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је видео да је опљачкана нека радња, не ова ауто делова, не ова, не столарска?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште видели?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На Рештанском путу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. Изволите госпођо Кандић, јел имате питања. А ја сам мислила да сте завршили?

АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам кажете да ли тог дана када је Ваш рођак убијен када сте били тамо на лицу места да ли је увиђај вршен само у вези са тим убиством или је било још неких убистава на том месту од те продавнице, од тог места убиства па, у тој непосредној околини, да ли је било још неких убистава?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја се сећам за овог мог рођака, стварно, да ли је касније или пре тога нешто било ја стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Тог истог, тог дана?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам стварно, не могу да се, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не можете да се сетите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не бих могао да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Ја сам пажљиво записивала када сте Ви говорили о увиђају на Рештанском путу и у радионици и у једном тренутку јесте говорили да не знате кад је било, у једном тренутку сте рекли да је, да сте увиђај у радионици радили и вршили пре, касније него на Рештанском путу, то значи да се значи, да те ипак определили да је ово било касније, да ли је то онда, можете да кажете да је то било следећег дана у односу на Рештански пут или неколико дана или?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, не зна, не може да определи тачно да ли је тог истог дана или?

НАТАША КАНДИЋ: Али је рекао, тако је рекао да је у радионици било касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може, не може да определи, не може да определи да ли је истог а можда је и следећег, значи не може да определи дефинитивно не може?

НАТАША КАНДИЋ: Он је рекао говорећи о увиђају у радионици као и са првима лешевима на Рештанском путу, према томе у столарији је онда био други увиђај по реду онако како говори. Сад нам, молила бих да ако можете да се сетите, да нам кажете да ли тамо, иако је тужилац питао, да ли некога у радионици препознајете или на Рештанском путу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па и кад би неког препознао после смрти пар сата мења се изглед, а тад, тад је било већ топло време тако да, леш се квари брже, и мења изглед, можда неког сам препознао, можда неког не, оно кога нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можда, кога сте препознали, кога нисте?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал сте препознали?

НАТАША КАНДИЋ: У радионици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно у радионици јер то нису угљенисани лешеве, да ли сте могли да препознате неко лице?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па могуће да јесам стварно не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није могуће, него јел препознајете или не?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

НАТАША КАНДИЋ: Јел било тела жена ту у радионици?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: И то не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Не знате. Ви кажете пошто, кажете да оба пута идете са екипом из СУП-а Призрен, где се Ви са њима налазите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Реко сам испред ОУП-а, уствари испред тог објекта где је смештена база.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте код те приватне куће где је база?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да. То и кажем сад.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, молим Вас, сад је рекао да је испред ОУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После се исправио па је рекао код те приватне куће и ја сам онда.

НАТАША КАНДИЋ: Па не сад, то што се он исправио, он се по неколико пута исправи, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је његове, па то стоји, дал се исправио или није то нам стоји у записнику.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите када долази екипа за увиђај на Рештанском путу, шта Ви видите ту када долази екипа, ко се све налази испред ОУП-а?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Ви видите, јел има неких камиона?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Сигурно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сигурно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли други пут када идете на увиђај у радионицу, да ли има, кога има испред ОУП-а?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам стварно, прошло је доста времена.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли видите неку полицију, не припаднике УОП-а, него неку другу полицију, Чегрове?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам стварно, не бих могао да се сетим, прошло је доста времена тако да не бих могао да тврдим да је било стварно сад не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли их виђали уопште у Сувој Реци?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па сигурно јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Кандић, мораћемо да прекинемо сада, пошто нам је речено, ево 12 сати је, наставићемо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Због обуставе рада запослених у правосуђу прави се пауза од 12,00 до 13,00 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала седите.

Настављено у 13,05 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Јовановић Тодор. Да ли смо сви ту, јесмо, добро, изволите, госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам кажете када је увиђај вршен у Рештанској улици, да ли је екипа била иста као на увиђају у радионици?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам.

НАТАША КАНДИЋ: Па шта сте нам рекли?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па да се не сећам. Реко сам да се не сећам, да ли је била иста екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не опредељује да ли је то истог тог дана било и зато говори да се не сећа?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је приликом увиђаја било и неких других тимова или тимова из ОУП-а који су пратили Вас, били неко обезбеђење или неким другим послом али на истом месту где и Ви сте вршили увиђај?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Исто рекао сам на то питање да се не сећам, сад дал смо били само, уствари ја знам да смо ми били а сад да ли је још неко био стварно не знам, не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли се сећате ко је био на увиђају када је, рекли сте да је била екипа из СУП-а Призрен када је Ваш рођак убијен, ко је био у тиму?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Био, од инспектора стварно не знам ко је био, али био је техничар Богољуб Јовановић, ја мислим, знам да је Јовановић али ја мислим да му је има Богољуб, он је био на том увиђају.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли је Богољуб Јовановић био са Вама на Рештанском путу или?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не сећам се. Долазиле су колеге из Призрена до 31-ог, сад не знам март колико има дана, реко сам од 01.априла радио сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро немојте се понављати?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми да ли је неко од тих који су били у тиму за увиђај да ли је неко учествовао у убијању?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте сасвим сигурни да?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја нисам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте Ви приликом увиђаја видели вршење неких кривичних дела?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте уопште у Сувој Реци видели били у некој прилици када је извршено неко кривично дело?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Осим тих ситних крађа, мислим то.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли се за време НАТО бомбардовања догађало нешто што припада категорији кривичних дела?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ако мислите на тешке крађе да сигурно, било је тешких крађа, одузимање возила, ове технике, беле технике, шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви у нечему учествовали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас, молим вас?

НАТАША КАНДИЋ: Рекли сте нам да су терористи били одмах иза кућа где је била мисија ОЕБС-а, онда сте додали и на брду, кажите ми кад сте ишли, тамо је Рештански пут па које сте обезбеђење имали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да није имао обезбеђење, нису имали обезбеђење, рекао је?

НАТАША КАНДИЋ: Па да ли то онда значи да је било безбедно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сам ја то питала, да су они проценили да могу, да је безбедно, њихова процена је била.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли се кретали слободно и безбедно кроз град?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Па уопште за време НАТО бомбардовања?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Само главна улица је била донекле безбедна.

НАТАША КАНДИЋ: Како сте ишли на гробље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, нису имали обезбеђење?

НАТАША КАНДИЋ: Па да нам објасни онда како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је његово објашњење.

НАТАША КАНДИЋ: Се креће само у једној улици иду, не треба им никакво обезбеђење када иду, сахрањују како то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слажем се све то што говорите, али то је његово објашњење, имали су процену, ишли су без обезбеђења, то је његово објашњење.

НАТАША КАНДИЋ: Јел може да нам наведе шта је од 01.априла, јел био на увиђају када је доктор Бобан настрадао, убијен?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Био сам ја на томе увиђају.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је био?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекао је и то је.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да и то сам исто рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је све је објаснио?

НАТАША КАНДИЋ: А када је судија настрадао, убијен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ишо сам и за њега, тако да видео сам све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли су тада прикупљане чауре, докази неки, нешто?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је нагазна мина, против-тенковска мина ту нема чаура има само кратер.

НАТАША КАНДИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја бих Вам само предочила, пошто је пуномоћник оштећених господин адвокат Тодоровић инсистирао на томе, да Вам се предочи ко је од сведока рекао да је видео да је Јашар Беришу, да те Ви довели Јашара Беришу и да сте га извели из кола то се све односило на сведока «А», само то да прецизирамо, то је све сведок «А», говорио, значи да Вас види, да Ви изводите Јашара Беришу, да га доводите до занатског центра, значи то је све говорио сведок «А». Ја бих Вам само још предочила да је сведок Вељковић Велибор код истражног судије и то 27.марта 2006.године, децидирано рекао да је испред пицерије видео и Вас, да ли сте Ви били у то време испред пицерије?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже, испред пицерије видео сам Тодора Јовановића?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Можда ме је некад, неки други дан видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говори везано за овај догађај све?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то није тачно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите, тужиоче изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја бих се надовезао на ово обзиром да он не зна шта се догодило сад, како зна да га нису видели испред пицерије, за које он то доба мисли, за који догађај он мисли да није виђен испред пицерије, шта значи, да он у Сувој Реци никад није био испред неке пицерије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашта сте мислили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја у то време, значи ја сам највише ишао главном улицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, значи тих дана?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, или Рештански пут или та главна улица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи уопште нисте били поред пицерије?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад Вас је суд мало пре питао, односно рекао да сте Ви виђени од стране сведока Вељковић Велибора испред пицерије, па Ви кажете то није тачно, нашта сте Ви мислили да Вас суд пита?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па говоримо о овом периоду?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А не, пустите њега да он одговори, нашта сте Ви мислили да Вас суд пита, за који догађај везујете то виђење Ваше па то није опасно или је опасно за Вас?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па то питајте њега.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па Вас питам?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја реко сам што сам имао да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али Ви нисте питали судију за који догађај да Вам неко објасни, него Вас суд пита да је тај и тај сведок рекао да сте Ви виђени испред пицерије а Ви кажете не, то није тачно, шта то није тачно испред пицерије, или се нешто догодило у тој пицерији па то није тачно да сте Ви били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није тачно испед пицерије, ајде да прецизирано?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да нисам уопште био ту у том делу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ком делу, кад?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад у које време?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана, јесте ли били?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате где нисте били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана да ли сте били?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, ја знам да ту нисам био тог дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког дана?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па тог кад сте Ви рекли ког, ког дана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није ништа суд рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам само рекла да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па онда Ви знате да нисте тог дана били ту, а не знате ког дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас, не можемо тако, полако, значи јел можете да прецизируете кад сте рекли да нисте били код пицерије, када је то било, нашта сте Ви помислили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да ме уопште није видео сведок, да ме није уопште видео ни тог дана ни раније ни касније, то је то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ког дана?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Никад нисмо се срели на том месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код пицерије?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па није он рекао да сте се срели него да Вас је видео, можда Вас је видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је, није.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нисам био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јел Ви знате да се нешто десило у некој пицерији?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Реко сам да не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Никад нисте чули ништа да се десило у пицерији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, објаснио је када је чуо, све је то објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не обично, и само још једно да би ме пратили, то је његово сведочење код истражног судије, само сад ћу вам рећи тачно, 05.03.2004., трећа страна од позади, па Ви кажете кад Вас пита тужилац коме сте предавали фотодокументацију, Ви кажете «предавао сам шефу или мом шефу УКП-а, е само да напоменем било је неких предмета које нисам могао да завршим, јер оно повлачење, прича да ћемо да се повлачимо неке документације нисам завршио ја мислим да је три или четири документације нисам могао да завршим, то повлачење и тако то остало је», то сте рекли, е сад, да ли, на коју документацију сте мислили, да ли то има везе са овим што сте данас говорили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Мислио сам на месец јун, на месец јун, пошто нисам добио фотографије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи то нема везе са овим о чему смо данас причали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нема везе, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То само, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала, изволите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: С обзиром на пређашњи договор на почетку данашњег дана, хоћете нам рећи, Ви сте били крим.техничар ОУП-а Сува Река, или сте припадали неком другом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Крим.техничар ОУП-а Сува Река.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћете ми рећи којем одељењу сте Ви припадали у ОУП-у Сува Река?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: СУП-у Призрен.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим, не, не у оквиру ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ОУП, Одељење унутрашњих послова Сува Река.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, јел има нека шира организациона јединица сем што сте Ви крим.техничар ОУП-а?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, нема.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Нема. Ко је Ваш надређени руководилац?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је начелник.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Нема нико између Вас и начелника?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па иза начелника је ја мислим командир.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, нисам Вас то питао, јесте Ви цивилни део или униформисани део ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Цивилни део.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел имате било какве везе са униформисаним делом?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, никад нисам носио и немам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Хвала. А сада Вас питам, у ових првих, почетак првих десет дана рата када сте помагали овима у Призрену, јел су носиоци тог посла били Призренци или Ви?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Призренци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ако сте нешто радили без обзира сад се не сећате, јесте ли то достављали Призренцима у њихов материјал?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да пише увиђај урадили и извршили крим.техничар Јовановић Тодор, Витошевић Небојша и оперативци.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Значи јел то пише у њиховим извештајима, јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Све то што сте радили, да ли треба да се налази у тим извештајима?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Да. А ти извештаји где су, јел сад знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па код мене нису сигурно, мораћете то њих да питате јер ја стварно немам појма, рекао сам моје предмете, мислим на фотодокументације.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па то нису Ваши предмети, прво то, него ти предмети СУП-а Призрен јел Вам познато где су пошто сте радили у Крушевцу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Не, добро. Да ли је могло да се деси да се изврши увиђај на територији града, значи само града Суве Реке а да Ви у томе не учествујете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па могуће.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Добро.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Навешћу пример ако желите.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не треба ја сам Вас питао да.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли се то односи на време, Ваш одговор на ово време до 01.априла, од почетка бомбардовања до 01.априла, да је могуће да је извршен увиђај а да Ви нисте били присутни?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја колико се сећам ја сам био на свим тим увиђајима, кад су, можда нисам ни у праву али сматрам да је то тако.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Само да Вас питам, за тих првих десет дана о којима говорим које мене интересују, значи свако питање се односи на тих десет дана о којима сте Ви говорили, јел био крим.техничар из Призрена?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јел он, јел то његов посао био па му Ви помагали или сте Ви са њим радили, један и други имали сте задатке?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Радили смо заједнички у групи, значи један увиђај радимо сви.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Један увиђај радите сви, добро.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сад би молио ону фотографију ако можемо да добијемо прву коју сте тражили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографију ове куће?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, хоћете молим Вас на мониторе фотографију број 113Љ, хвала?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих Вас замолио да на овој слици, јел видите негде леш?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, само мало, не овде се не види јер.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не, јел видите неку белу боју на овој кући?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел видите неки гараж на овој кући. Па немој ти да причаш?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Тодоровићу па немојте молим Вас?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пошто овде нема пуне конструкције, не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не знате, а само да Вас сад питам, Вама је предочена ова слика после скице, јел ова слика, хоћете нам сад рећи на скици која је кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте скицу, па определио је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Али тамо пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па пише, то је тачно да пише, али он зна, он је у Сувој Реци, он зна.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је та кућа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел кућа где пише ОЕБС, јел то, јел на ту?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па јел хоћете, само сад да Вас питам, сви кажу за ту кућу да је бела, а шта је бело на овој слици, то ми реците?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Е, сад да ли је она измалтерисана у белом или није стварно ја не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јел видите на слици цигле?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пошто, кад, да види се цигла.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А које боје су, јел су те цигле беле боје?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Колико се види да нису беле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу, јел Ви знате где је била смештена мисија ОЕБС-а, јел знате ту кућу где је била смештена?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па каква је то кућа била?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја колико видим сад није кроз бела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сад како је видите, него где је била смештена мисија ОЕБС-а, значи каква је то кућа била, јел можете да определите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молио бих тужиоца да не прекида, намерно хоће да прекине јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче сачекајте мало, значи прецизирајте каква је то била кућа?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, не, али чекајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ме прекидати никако тужиоче?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, нећу да Вас прекидам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите нисам завршила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Али се тврди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је била, пошто сте Ви из Суве Реке, значи Ви знате те куће, знате кажете где је била мисија ОЕБС-а, јел се сећате каква је то кућа била?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја знам место где је била, а сад које је боје била стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, ја бих сад молио ову другу слику да добијемо 113-О?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Само да кажем примедбу, пазите ово је фотокопија, лоша фотокопија, која је црно бела и ту имате сенке светле и тамне, на основу ове непрецизне фотографије ми не можемо да утврдимо да ли је то бело или је нагорело или је неке друге боје, тако да само то питање шта Ви видите овде.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Тужиче Ви сте ово приложили као доказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је као примедба Ваша, то стоји, наравно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е то је примедба.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, да, примедба, значи нисте пружили доказ који је релевантан за поступак из кога се не може закључити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Ђурђићу коју сте фотографију следећу тражили?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хоћу, само хоћу да констатујем да доказ који је пружен овде за спис није квалитета таквог да се може нешто поуздано утврдити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А што сте користили тај доказ ако Вам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђурђићу нећемо анализирати?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Нисам ја користио Ви сте користили кад сте поднели захтев, зато што је у поступку употребљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиче молим Вас, наставите са питањима.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, ова сад друга фотографија јел тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ову мислите, јел тако?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јесте Ви констатовали да је ово у питању нека столарска радионица на?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, немојте понављати, јесте, рекао је столарска радионица?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, јел Ви видите овде неки леш на овим фотографијама?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: На овим не, али можда на другим да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, то Вам је прецентирано?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зато Вас питам јел видите, не видите, хвала. Сад би даље ако можемо. Ви сте рекли да су сви ти лешеви, не прво ово да Вас питам извињавам се, у вези овог кажипрста није ми јасно, јесте ли Ви узимали отиске прстију кажипрста тих лешева?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам тако схватила?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па од ових који су угљенисани није могло никако да се узму.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, а ових других?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сигурно да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Сигурно да?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта се радило са тим отисцима даље, да ли Вам је познато?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па оде се на личне карте и узме се картон о издатој личној карти и утврди се да ли је, да ли се тај отисак укпала са тим, са отиском са личних карата, картона личне карте.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, сад ми реците ти лешеви су сахрањени, да ли постоји неки списак лешева и идентификација који су сахрањени или бар број лешева и где се налазе, где су сахрањени?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Постоји.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Постоји.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Постоји?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи број лешева који је нађен том приликом на та два места без обзира кад је вршен увиђај постоји место где су сахрањени и колики је број?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да постоји.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли Вам је познато да ли је идентификовано неко лице које је сахрањено а који су били предмет овог увиђаја?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сад да ли ме питате за овај предмет или?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Питам за ова два, само за та два Вас и питам, јел се сећате или се не сећате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А јел би се то онда морало да буде на неком документу кад су сахрањивани да је толики број лица и да ли се на идентитет тих лица?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па требало би да буде.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Требало би. Да ли Вам је познато да је вршена обдукција касније лешева који су закопани после овог увиђаја?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Мислите на ексхумацију?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да, ексхумацију?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Није Вам познато?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Можда је нешто било, али ја стварно не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хвала, интересује ме Ви сте помињала се овде пумпа у Сувој Реци, где се та пумпа налази о којој сте Ви данас овде говорили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пумпа се налази уз сам тржни центар, значи само једна ограда их.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, хоћете ми рећи, да ли Вам је познато уопште колико је људи радило на тој пумпи пре рата?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па колико се ја сећам двојица.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел више људи радило или је један човек само?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Више.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Више људи ради, добро, да ли је више људи радило и касније?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па реко сам ко је радио.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Добро, добро, не, не Ви сте рекли ко је радио, нисам Вас питао појединачно ко је радио по именима него да ли је у току дана на пумпи радило више људи, јел се радило у сменама јел се није радило у сменама, јел Вам то познато или није?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам, не могу да се сетим.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е само ме ово још једно питање интересује, када је измештен ОУП Сува Река на место на које сте рекли да је измештено, да ли знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам ког датума али кад је оно почело бомбардовање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Кад кажете почело бомбардовање, јел мислите на време када је пала прва бомба негде у Југославији или мислите на бомбардовање Суве Реке?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам да ли је тог дана или касније дан ја стварно не знам.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Слушајте Јовановићу шта Вас питам, под термином кад је почело бомбардовање јел подразумевате прву бомбу која је пала на Суву Реку или први дан бомбардовања узимате кад је извршен напад на било који објекат у Југославији и кад је објављено да је почео рат?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја као прво не знам кад је која бомба где пала, и због тога не знам, због тога кажем не знам ког датума и ког дана је то било.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јовановићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не определио је?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па није определио како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку јесте, на почетку?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па не, ја га питам шта је почетак бомбардовања, почетак рата или кад је пала прва бомба на Суву Реку, ако је, јел определио, шта сте определили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Почетак мислим на пар дана испред или пар дана после бомбардовања, после почетка бомбардовања, стварно не знам ког дана је.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате кад је бомбардована Сува Река?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То сам касније сазнао.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па не, не, само ово да, немојте Ви мени пре дана, пре или после?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизирајте тачно?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам ког дана.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел почетак бомбардовања за Вас почетак напада на Југославију, Србију, шта је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То одговорите?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Јел то почетак бомбардовања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад говоримо о почетку бомбардовања на шта мислите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па могуће да јесте, стварно не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, ја једно време нисам знао кад је почело бомбардовање.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па ја Вас не питам кад је почело, ја Вас уопште не питам кад је почело, по тим Ви стално кажете кад је почело бомбардовање, јел под тим подразумевате бомбардовање Србије или бомбардовање Суве Реке?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па највероватније Србије, СР Југославије.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Србије, па то Вас питам, па одговорите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па највероватније.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Па хвала.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Нисам сигуран, не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите даље питања?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли судија дозволио да ја сведоку да ја дам скицу коју је урадио овде оптужени Јовановић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Само да се изјасни на околности да ли је, да ли су објекти добро нацртани обзиром да је сведок рођен и живео у Сувој Реци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте добро ту скицу и видите да ли је та скица?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли та скица одговара чињеничном стању у Сувој Реци?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, да, то је то. Да постоји, и нема баш, мало изнад полицијске станице, у правцу Приштине.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Па рекли сте да знате где се налазила кућа ОЕБС-а?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли се преко пута те куће ОЕБС-а налазе трговински објекти?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па то је тржни центар, да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Да ли знате које су висине?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па први спрат, до првог спрата, колико се сећам.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А да ли се из дворишта ОЕБС-а може од тих објеката видети аутобуска станица?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Један део аутобуске станице мислим да да.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: А овај трговински објекат где се налази пицерија и бензинска пумпа, нормално гледајући из дворишта куће ОЕБС-а?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да се не види унутрашњи део тржног центра из ове куће где су били ови посматрачи.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Немам више питања, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли се ишли до аутобуске станице том приликом када сте вршили увиђај, да ли сте ишли до аутобуске станице?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Аутобуска станица је у склопу, поред пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је све.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Десетак метара је, ајде да кажем 11, 12 метара од главног пута, од магистралног пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања даље, изволите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је полиција у којој сте Ви радили, радила и поступала по закону?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, да ли сте на исти начин поступали и када су били у питању лешеви Албанаца и када су били лешеви Срба, војника и полицајаца?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Рекли сте мало пре да су се снаге ОВК налазиле иза наводне куће беле, односно куће породице Бериша, на којој удаљености су се они налазили од зграде полицијске станице?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Кад се уђе у двориште.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ваздушном линијом мислим?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: 600-700 метара мислим.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли су одатле и дејствовали на припаднике полиције у околини полицијске станице?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја мислим да нису али стварно не могу да тврдим да ли је било дејстава или не, пошто нисам био у како да кажем нон-стоп испред станице или у станици па не знам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Јасно, а да ли су својим присуством угрожавали путну комуникацију и живот у граду, што се безбедности тиче?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Изнад станице ка Приштини јесу сигурно.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, судија Вас је мало час питала да ли познајете Слађана Чукарића, Ви сте рекли да познајете, ја Вас питам, да ли је он завршио неку специјалистичку обуку или је био обичан полицајац?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Ја колико знам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли знате или не?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам, немам појма.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро. Да ли је био кавгација, да ли је био склон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав је био као човек?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Какав је био као човек, каквог га познајете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: А извините, за кога ме питате?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: За Слађана Чукарића званог Јајце, какав је био као човек?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Шта ја знам, нисмо се баш, оно здраво-здро, здраво колега, нисмо се дружили, нисмо овај, шта ја знам ишли да се он код мене ја код њега и тако, мислим овај, само здраво-здро.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, не познајете га довољно. Мало пре сте рекли да је бивало случајева када су вршена тешка кривична дела крађе и тако даље, питала Вас је госпођа Кандић, а ја Вас питам да ли је на том подручју у Сувој Реци и око Суве Реке да ли су постојале наоружане банде албанске које су вршиле крађе, пљачке и друга тешка кривична дела?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извините какве сад то везе има, ја Вас питам да ли су постојале наоружане банде које су вршиле пљачке, крађе, мислим, какво је то питање?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Па молим Вас, суд је ту да оцени какво је питање или Ви, јел као што видим мени је судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите нека одговори, да ли су постојале, ево постављам Вам питање, да ли су постојале неке како каже адвокат банде?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да, да ли су постојале, судија је мени изрекла опомену извините колеги Ђурђићу, тужиоцу никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, да ли знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па ја знам да су они излазили шетали кроз Суву Реку, значи кроз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко да је шетао кроз Суву Реку?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па Албанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Албанци?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Шетали слободно, ми нисмо могли да шетамо али они шетају, ишли су у трговину и тако то, е сад да ли, стварно немам неки доказ да бих реко да је неко до Албанаца или од терориста, могуће да је било, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли имате доказа или немате, него да ли знате, да ли сте имали прилике да видите, да ли сте тако нешто доживели?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не могуће, него јесте или нисте, знате или не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: У главној, на главном путу ја мислим да нису али ван главног пута пошто они су били, пошто ми тамо уопште нисмо ишли било је сигурно.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Следеће питање, судија Ви сте већ питали сведока о исказу сведока «А», ја бих предочио исказ сведока «А», са транскрипта који смо добили данас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, немојте још.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Добро, следеће питање, судија, да ли знате ко је сведок «А»?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да. Знам, познајем га.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Какав је био као човек?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па пошто је он млађи од мене пуно шта ја знам сад, он је водио неки други живот, ја породичан живот, тако да нисмо се много дружили, тако да.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: У вези с тим, да ли Вам је познато да је тих дана пре почетка рата и у току рата често конзумирао алкохолно пиће и да је имао проблема због тога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте, чекајте, извините?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче немојте прекидати, може да одговори на то питање, како да не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али, мислим дал му је познато да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли му је познато.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То је изнето као тврдња?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато јел уопште конзумирао алкохол?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сад дал сам ја њега видео некад пијаног стварно, могуће да сам га видео мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли, па јел сте га виђали или не?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: За време рата сигурно је било тих пијанстава и већих и мањих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте уопштено да говорите, конкретно одговорите на питање, стално уопштено говорите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па не знам, стварно не знам, уствари можда сам га некад видео али заборавио сам.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли је као личност био лабилан, да ли је био поводљив, рекли сте да је?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте па не можете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, не може да одговори то тако, не може, па видите да не одговара?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Само да нам појасни једну ствар, сведок је рекао да је он водио један живот породичан а да је сведок «А» водио неки други живот?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је рекао?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Нека нам појасни шта значи тај други живот?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците, шта мислите под тим други живот?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па док сам ја водио породичан живот он онда као млад човек и као сваки други, трећи, волео је да попије, шта ја знам, кафане, кафићи, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Волео је да попије, а што сад кажете не знате, пре можда, сада, значи знате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Судија једно је кад кажете да је лабилан и да се лечи од алкохолизма а друго да је ишо у кафић, па зато тако каже.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Судија молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче дао је објашњење седите, наставите, одговорио Вам је на питање?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Ја немам више питања судија, само једна констатација и молба, ја сам попио, одосно примио јавну опомену од Вас на прошлом суђењу, сада је то исто, изrekli сте јавну опомену колеги Ђурђићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте Ви добили опомену још увек, још увек нисте добили.

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Тужиоцу нисте ни једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине седите?

АДВ.ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Нисте га чак ни опоменули а перманентно прекида све нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може и те како може и тужилац, молим Вас, то је друга мера, почетак је опомена, молим Вас узмите закон погледајте и може и тужилац да се опомене а следећи корак је та друга мера, изволите?

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Само једно питање, тужилац Вас је питао кад сте дошли на место где сте вршили увиђај код ове куће, питао Вас је дал су горели лешеви, Ви сте рекли да нису, а јел горела можда кућа?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Рекао сам да се не сећам дал су лешеви горели или нису.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Због времена кад је ишао на увиђај немам више.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, изволите?

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Може ли сведок да нам каже којој организационој јединици је припадао у оквиру МУП-а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је, одговорио је.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Јавна безбедност.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Молим?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Јавна безбедност.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: А у оквиру јавне безбедности која је то управа, управа полиције, управа за управне послове, управа криминалистичка, која, дванаест управа је било у то време?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Управа криминалистичке полиције, УКП.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Молим вас да се зна. Људи из Управе за послове полиције и Управе за послове криминалистичке полиције, да ли је, какав је однос између те две управе био, да ли је, да ли су ови из Управе за послове полиције могли да наређују људима из Управе криминалистичке полиције?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

АДВ.ТАТОМИР ЛЕКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, да ли има још одбрана питања, нема више, оптужени изволите да ли ви имате, изволите господине Репановић?

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Господине Јовановићу имао бих пар питања за тебе, ти си реко да ти је старешина у ОУП-у био начелник Витошевић Добривоје?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А ја те питам сад, пошто си ти припадао ти то некако не умеш да кажеш, Одсеку криминалистичке технике СУП-а Призрен, ко ти је био од старешина у одсеку, коме си био подређен?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па први је био шеф Мирко.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Мирко, како се презива?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Вујчић.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Вујчић.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, ништа.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: После њега шеф УКП-а Мики Милосављевић, па начелник.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, ја као командир полицијске станице, да ли сам тебе било када упутио на задатку да радиш у саставу патроле полиције?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Пре рата, за време рата, да радиш значи патролну делатност?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Да ли сам те ја било када упутио да ти вршиш позивање, легитимисање, привођење, довођење, одвођење лица и слично томе?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Добро, нешто си споменуо, ја нисам то добро разумео неке групе лешева, то Вас је тужилац притискао око тога, пре бомбардовања, пре почетка бомбардовања, а ја сам то тебе мало другачије разумео, ти си рекао да су биле неке групе лешева, јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пре бомбардовања не.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Нису биле значи?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: А да ли су биле групе лешева, да ли си наилазио на такве случајеве где су страдали полицајци, српско становништво, односно неалбанско становништво, односно лојални Албанци, да је било таквих случајева?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Било је.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Значи било је?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Било је.

ОПТ.РЕПАНОВИЋ РАДОЈКО: Хвала лепо немам више питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо, да ли од оптужених још неко жели да постави питање, нема питања јел тако. Само мало да видимо јел има оптужени, нема, изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли ови из породице Бериша били лојални Албанци или неки други Албанци?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који из породице Бериша?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ови што су настрадали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па он не зна ко је настрадао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па он зна накнадно који су?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате ко је настрадао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли овај човек на пумпи био лојални Албанац или није?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате никога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај Јашар Бериша са пумпе јел био лојалан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Јашара?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Јашара Беришу знам, али сад да ли је био лојалан или није стварно не знам, нисам га ни питао, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како знате мало пре одговор на питање који су лојални који нису лојални, па су лојални страдали а ово не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То објасните?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Сад ћу да Вам објасним. Били су људи који су радили, то се зове оперативна група, у ствари оперативне информације што пружају, е ти људи су били лојални нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како Ви то знате када сте Ви били крим.техничар у чији домен то припада?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па сваки вођа сектора, сваки полицајац има свог сарадника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви имали неке сараднике?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, нисам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како знате, ако је то тајна, како Ви знате да ли је неко други имао?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Тако пише у закону полиције значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја Вас питам како Ви знате да је неко имао, па следеће питање ако знате, онда ми реците име и презиме тог полицајца који је имао то, па Вама то рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је рекао, како имате Ви то сазнање, само то објасните?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то све знате а ово што Вас питамо што је везано за ово због чега се суди то ништа не знате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте тужиоче?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Видите овако, значи, док је било оно мирно време, лепо време, вођа сектора има на свом терену значи не баш у сваком селу али на сектору на пример један, имао је своје људе који су шта ја знам давали неке информације ко има оружје, ко је крао, ко је, сад за било шта, за дрогу, за, е то, то су ти људи лојални служби Србије, Републике Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тако су, по томе сте ценили да су они лојални?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да, по томе, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како сте Ви то знали пита Вас мало пре дал су страдали лојални па Ви кажете страдали су, како Ви знате да су ти који су убијени били лојални а ови нису, па Вас ја питам, да ли је Јашар Бериша, поново, био лојалан или није био лојалан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да не зна за Јашара Беришу, али како сте знали значи уопште кад кажете да сте одговорили на питање господина Репановића, па сте рекли да су и лојални и који су били, нелојални, како то опредељујете?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па стварно не знам, значи, за Јашара не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте одговорили?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Он је радио на државној пумпи, е сад дал је он био лојалан Републици Србији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорили сте за Јашара?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Немам појма, али знам за пуно људи, који су били оперативне везе ОУП-а Сува Река, онда су покојни, значи да су мртви, и овај, знам да сам радио увиђај, од прилике знало се ко ради за полицију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад је то било?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па то је било за, док је био тероризам, значи пре рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то било пре бомбардовања, после бомбардовања?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Пре рата, пре рата је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре рата?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте икад чули да ли је полиција Суве Реке или Призрена утврдила како су ови људи побијени, да ли је неко одговоран био, да ли је покренут неки поступак за ова тела која сте Ви пронашли?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па писана је пријава против НН извршилаца, сад да ли је, да ли има неких резултата стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел то значи да то није од НАТО бомби?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: То је за време тероризма.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, питам Вас за ове што сте Ви вршили увиђај, за ова два што сте данас причали?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Моје је било да одрадимо увиђај, сад од кога је, то је посао оперативца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ја Вас питам, да ли знате да ли је некад покренут неки поступак?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А за оно претходно знате?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Па то је било пре, то је било мирно време, лепо време, значи знамо, јесте да је био тероризам ал.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте кад сте та тела сахрањивали, да ли се јавила нека родбина можда, да ли је било присутних родбина тих људи које сте сахранили на гробљу?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, нису били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте неко тело предали неком од чланова породице?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, питања више нема. Да ли Ви имате још нешто да изјавите?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Не, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све што имате да изјавите.

Питања нема, то је све што има да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате трошкове из Крушевца долазите јел тако?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По нашим информацијама повратна аутобуска карта је 1.300,00 динара, толико можемо да Вам досудимо, јел тражите ове трошкове?

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок Јовановић Тодор тражи трошкове у висини путне аутобуске карте у износу од 1.300,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку 1.300,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Јовановићу хвала Вам, можете ићи.

СВЕДОК ТОДОР ЈОВАНОВИЋ: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Мојсић Никола.

АДВ.МИЛАН БИРМАН: Судија само да Вас обавестим да Вас после не бих прекидао у пола три ми почиње суђење у судници један, ја ћу напустити, мењаће ме колега Палибрк, тако да Вас онда не бих прекинуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сагласан оптужени Петковић Зоран, јесте, добро.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МОЈСИЋ НИКОЛЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Мојсићу?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно ћу узети Ваше личне податке, име и презиме?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Никола Мојсић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име оца?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Година рођења?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: 23.10.'71.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте рођени?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: У Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Инспектор СУП-а Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше боравиште је?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Крушевац, тренутно Нова Балшићева број 15, стан број 17.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Мојсићу позвани сте у својству сведока, дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би тиме себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети и кривичном гоњењу, дужни сте значи да нам испричате све што Вам је познато о предмету, не смете ништа прећутати.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује нас период од почетка бомбардовања од 24.марта 1999.године, где сте били, на којим пословима и задацима и која су Ваша овлашћења била?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па сад не могу, било би добро да ме неко од Вас мало присети, зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево поставила сам Вам питање?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ништа, за то време био сам, по решењу сам био инспектор за сузбијање имовинских деликата у СУП-у Призрен, значи оперативни део али сам тад обављао послове на сузбијању наркоманије и кријумчаре, значи то је мој део посла који сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама непосредно ту био надређен?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Надређен ми је био Мики Милосављевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мики Милосављевић?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи шеф оперативног дела, да, а начелник ми је био Милан Петровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у то време били на неком увиђају у Сувој Реци?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па јесам био сам, ако, би вероватно то све везано за тај један увиђај, значи у Сувој Реци и то сам био послат од стране шефа Микија Милосављевића, а нисам тачно знао о чему се ради с обзиром да је увиђај, нисам сигуран, али мислим да је водио инспектор који је био надлежан за то, значи крвне и сескуалне деликте је радио, ја сам само био у својству као колега који ће да му ето притекне у помоћ или чисто као обезбеђење да би он могао да посао обавља несметано с обзиром да у том времену у том делу тад су биле, би даље био, ајде сад да се изразим онако, није био рат али је била, вођене су борбе, разумете, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у ком делу?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Баш у том делу, па око Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Вођене су борбе тако да чуле су се значи пуцњеви и тако даље, с обзиром због његове безбедности отишо сам и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чије безбедности?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Због безбедности колега, као ето да он буде више да ја будем непосредно близу њих како би он могао да одради увиђај а ја притом да вршим опсервацију тих објеката и обезбедим лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи искључиво као обезбеђење?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да искључиво као обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је конкретно рекао Ваш шеф Мики Милосављевић зашто треба да се иде у Суву Реку?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ништа, рекао ми је само узми дуго наоружање и иди са колегом, ја нисам сигуран мислим да је био Гогић Љубиша, стварно не сећам се тачно, али мислим да је био он, јел поред

њега ишо ја мислим и Љатиф ево сад се не сећам тачно презиме, други колега који је радио на потрагама јел упоредо су ишли, значи Гогић Љубиша је био на крвним и сексуалним деликтима а овај колега Љатиф је био потрагама, тако да су упоредо ишли на те увиђаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад Ви крећете, да ли можете да определите који је то датум био у односу на почетак бомбардовања, да ли је то било одмах сутрадан, после два, три дана?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја мислим да сам негде већ изјавио у овим изјавама а сад стварно не могу да се сетим тачно јер нисам гледао предмет тако да, ово је четврти пут како једно те исто изјављујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут сте сад пред овим већем, истражни судија Вас је питао?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, разумем све, али стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви остајете код тог исказа који сте дали код истражног судије?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, јесте, значи све што сам дао тако остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад Ви морате и нама да одговорите овде на питања, јер веће Вас није чуло, значи.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па нећете ми замерити, стварно значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу покушати да Вас подсетим.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, значи само сам заборавио а и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви крећете за Суву Реку?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Није ми стварно пријатно сад поново да се враћам кроз све то, значи то стварно, то су догађаји који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви крећете за Суву Реку, с ким конкретно полазите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да смо ишли колима, да, колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим колима?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не могу сад тачно вероватно је била или застава службена или је била можда тојота, стварно сад не знам тачно које возило али знам да смо ишли возилом значи из Призрена до Суве Реке и тамо на лицу места, значи не, прво би се значи јавили у одељење полиције у Сувој Реци и тамо би нас значи сачекао ја мислим да је у овом случају био чак и овај колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома да се јавите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па обично смо се тамо јављали, па или командиру би се јавили или би се јавили непосредно колеги, јер то је био Тодор Јовановић, он је као крим.техничар заједно са њим би смо директно отишли на лице места с обзиром да ОУП као ОУП ми смо имали ту надлежност пошто смо били СУП, значи ипак, онда би само

дошли до станице притом би се ту издоговарали где, шта, како, он би нас упознао са тим детаљима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад немојте то обично како је, него конкретно причамо за тај увиђај који сте дошли?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Конкретно да, ми би смо стигли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи шеф Вам каже да треба да идете, полазите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колима, не сећате се која су то била кола, шта Вам каже због чега?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Или је застава или тојота, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је само било због обезбеђења или постоји разлог зашто Ви идете у Суву Реку?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Због обезбеђења, реко сам у почетку и стојим иза тога, тад су још увек трајале борбе, значи непосредно изнад Суве Реке горе према овом Дуљу и даље су постојале борбе а и баш због тога, друга ствар значи уколико би тај колега радио увиђај био усредсређен на оно што ради, разумете и онда постојала би опасност да га неко не би напао са леђа или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам не говорите ништа о томе, код истражног судије сте рекли да сте имали нека сазнања да су постојали неки лешеви?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речено је да треба да идемо у Суву Реку поводом неких лешева?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, али не моја сазнања, то су сазнања мога шефа, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро али значи он Вам је саопштио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Он је мени наредио, ја сам извршавао само наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас и питам, значи он је имао та сазнања и то Вам је пренео?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, па да, вероватно су они комуницирали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, јесте ли Ви ту са том екипом, кажете да мислите да је био Гогић и Љатиф, јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим, стварно не могу, значи постоји моја белешка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли Ви присутни кад он њима даје задужење, Ви сте у обезбеђењу шта други треба да ради?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Они раде свој посао, значи раде увиђај, значи класичан увиђај фото овај крим.техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад полазите, јел то у јутарњим сатима, поподне кад крећете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па обично, да, обично је то било ујутру, значи од прилике негде око десет, јел иначе се увиђај ради по дневној светлости тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко Вам је ту био вођа, да кажем, те увиђајне екипе?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па Гогић Љубиша, он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гогић Љубиша је био вођа.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да он је био надлежан за све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, долазите у Суву Реку, значи, то је било у јутарњим сатима, коме се лично јављате и где?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па сад мени је био то тај један једини случај и мислим баш да се, да смо се видели са колегом Тодором, он нас је чекао испред станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред полицијске станице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, испред полицијске станице, да нас је ту чекао, ту су биле још неке колеге у униформисаном делу, сад да слажем можда њих тројица, четворица, стварно не могу тачан број да одредим, значи испред, ми смо се ту издоговарали како ћемо, како ће, он нам је објаснио где су пронађени лешеви, у каквом су стању, како ћемо све то да одрадимо и ко какво задужење има, то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам објашњава?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па прво нам је Тодор објаснио како је иначе ситуација која јесте, вероватно су они то све већ видели, а онда смо се ми издоговарали међусобно ко ће како значи да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде се присетите, шта Вам то Тодор објашњава пошто кажете претпостављате да су они већ видели, шта Вам конкретно он каже.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ништа, речено нам је да ће да постоји испред куће, да има ту око четири леша која су угљенисана, значи запаљена и да треба да одрадимо увиђај, ето то је то, и онда смо се издоговарали ко ће шта како да ради, прво значи која локација, да ли може да се приђе, ко ће где да буде и чисто да се прво обезбеди лице места, онда касније да се то одради увиђај, то је био онај договор укратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам је Јовановић Тодор рекао да сте у ствари кренули из неке базе, па је спомињао неку приватну кућу, па ме сад интересује да ли је то тог дана било, кад сте Ви дошли, пошто Вам је један једини пут било, да ли је тог дана?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Дошли смо из базе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била база?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па он никако није могао да дође из базе, он је већ био у Сувој Реци он је тамо радио а ми смо кренули из базе, то није била база него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не он је објашњавао да је њихова база била?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па јесте, ми смо били стационарани, значи нисмо смели да будемо у просторије СУП-а Призрен због НАТО бомбардовања него смо били у музичкој школи то нам је била смештена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ево из прве реченице, апсолутно прихватамо, није ствар у овом сведоку, него предлог тужилаштва док је овај претходни сведок још увек у згради, да се он позове за сутра ради евентуланог суочења са овим сведоком из прве реченице видите потребу за тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, али то ћемо вероватно касније, јер смо га сад већ отпустили, сигурно имамо још ту доста.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да је он још увек у згради док.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Може слободно, питајте и мене, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, овако, сад Ви нама објасните, немојте ме прекидати молим Вас?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Сад ћу ја да Вам објасним шта и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад знате шта нас интересује, он каже да није био испред полицијске станице него да сте Ви, да сте фактички, да сте кренули из базе па наводи да је база у Сувој Реци била нека приватна кућа, е сад, значи зато Вас питам да прокоментаришете, значи Ви кажете, Ви тврдите да сте дошли код полицијске станице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Могуће да, овако, ми јесмо били стационарани у музичкој школи ми као ми, и ми смо кренули ако је он на то мислио ми смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у Призрену?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мене интересује Сува Река, не Призрен, јер он каже ја сам био у бази па смо из базе кренули на увиђај?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Е сад верујте, овако, знате шта би било најбоље, да ту негде постоји моја белешка, значи овако не могу да тврдим, стојим, не могу да тврдим тачно где, јер стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви стојите код тога да је то било испред полицијске станице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Детаља, а иначе је било значи, да, да смо били испред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: И чак можда не могу опет да тврдим мислим да чак није било ни, то је било на паркингу станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На паркингу?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи на паркингу, да, да, где су била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијске станице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Полицијске станице, не тврдим, стварно не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, ове униформисане колеге које видите, јесу то униформисане колеге из ОУП-а Сува Река или су пошли из СУП-а Призрен, униформисане колеге?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, они су били тамо затечени, али не могу да тврдим да су били ни из Суве Реке ни, могуће да је чак и била можда да су колеге биле из неке друге јединице, стварно не знам, значи ту је било много јединица, било је из Ниша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли Ви имате сазнање?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не знам стварно, знам за једног колегу, он је сад, не могу да се сетим стварно име, он је сад и покојни, мислим да је после тога убијен, он јесте био из Призрена, али је био ту са службом у Сувој Реци, за њега се сећам, он је био ту са нама, али се осталих колега не сећам стварно и чак мислим да нису чак и били из.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су требале те униформисане колеге да раде?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да обезбеде исто као ја лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да обезбеде лице места?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да обезбеде лице места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте ви као екипа имали неко обезбеђење, да је кренуло неко обезбеђење са Вама?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформисане колеге, нека рецимо патрола да је одређена да вас прати да, ради ваше безбедости?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи али не из Призрена из Суве Реке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Суве, да из Суве Реке?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Из Суве Реке, значи да, да, ту јесте, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кренула је нека екипа?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, помињем значи тог униформисаног колегу који је био из Суве Реке и мислим да су била још двојица тројица колега, стварно не знам који су, мислим да чак и нису били ту из Суве Реке али су били из неке друге јединице а стационарани ту у Сувој Реци, и они су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И наставите сад, испричајте нам, значи саопштио вам је Јовановић Тодор да је видео, да постоје четири леша угљенисана и сад испричајте из почетка шта је било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: А углавном је разговор текао између њих двојице, искрено речено ја сам тад радио наркоманију, мој посао је био

наркоманија, нисам радио сексуалне и кривичне, ево сад сам се збунио, значи није био, овако кратко, није био то домен мог посла разумете и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него шта се дешава, значи дошли сте и крећете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи то је тако, пуно значи нисам ни био заинтересован, а друга ствар пазите овако, није баш пријатно гледати све те лешеве око вас и тако даље, тако да нисам био нешто пуно заинтересован шта је била моја дужност, јесте значи да будем ту ако му било шта затреба и то сам и радио све време, значи обезбеђивао сам њега као колегу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: А значи договор је увек одвијао се између Гогића и Тодора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте господине Мојсићу шта се дешава даље, кад Вам је издао инструкције Јовановић крећете.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ништа, ми онда отишли, да отишли смо на лице места тамо, затекли смо не могу да тврдим било је онда три или четири угљенисаних лешева, значи спаљених, знам да је око нас пуно ту било чаура, значи где год да смо се окренули биле су чауре што кинеске производње што ове месингане, стварно не знам чије су али знам за сиве да јесу кинеске производње, а око нас је било згариште, кућа је била запаљена, лешеве су били нађени од прилике између кућа, ако се добро сећам сад не могу да тврдим, овако од прилике је била на ГЕ и онда између ту је била, ту су била та четири леша, мислим да су била три мушка и један женски нисам сигуран, али мислим да је то тако, знам да нисмо никако да одредимо идентификацију, онда су, друга ствар која ме стварно, ту сам и, чак ме је звао овај Љубиша да му ту и притекнем у помоћ, нисмо могли чак да нађемо делове екстремитета појединих лешева, где су то ови пси разнели на све стране, онда смо тражили, једва смо нашли на двадесет метара даље, други мало ниже и тако даље, и то је то, ја сам спајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу Вам показати једну фотографију па ћете рећи да ли је то та кућа где опредељујте да сте видели те лешеве. Режија ја бих вас молила фотографију број 113-ЈБ. Ево погледајте добро ову фотографију, да ли можете да препознате да ли је то та кућа где сте Ви били?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Сад не смем да тврдим али мислим да то није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да није јер овде се баш и не разазнаје шта је овде на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овако, сад ћемо Вам даље показати фотографије па ако неку препознате или нешто Ви застаните?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да је кућа била на ГЕ а да је са друге стране куће која је мислим гледала тамо на главни пут да је била нека продавница, нисам сигуран, неких ауто-делова или уља, тако нешто, сад, онако ми то кроз маглу пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам значи ова фотографија 113-О?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ово је то иста ако се не варам, иста. Ово је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е овде је 113-О, тако је, да ли препознајете можда која је ово?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Овако, ово горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ово доле мало погледајте?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ово доле јесте, ово, били смо значи у тој кући то је била нека столарска радња ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: И ту смо нашли ја мислим три леша, нисам сигуран, али мислим да су била три леша, ако је то, а ово горе, сад не знам, вероватно да је можда то та столарска радња, ово овамо стварно личи ми као, могуће да је то био можда неки кафић ако се не варам, ако је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте конкретно све, шта је одрађено ту око те куће где су пронађена та угљенисана леша, шта је конкретно?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Али сад ово нема, али ово је други, значи ово је било ниже доле, а ја сам почео да причам о првих тих четири.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво то испричајте, прво то, шта је све предузето?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, та спаљена. Па ништа одрадили смо детаљан увиђај, бар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све нам опишите шта је рађено, ко је шта радио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па све, ја мислим чак, значи у комплету, значи сачињени су и извештаји и криминалистичко-технички сликано је све, скицирано је све, значи баш у комплету одрађен је увиђај, баш онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ове чауре, како, јесу оне обележене, скупљане, како је то било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Е сад, видите, што се тога тиче не знам стварно зато што смо, чауре смо налазили на сваком кораку и онда на овако неким нормалним условима када радите увиђај, а онда имате шире, уже лице места и онда се базирате на трагове који су вам ту, међутим у зони где се ова, где су дејства и где се ратује, значи то на све стране су биле чауре, тако да ми нисмо могли, мислим могли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретно око те куће, јесте ли ви обишли целу кућу или сте ту дошли, само ту где су били лешеви, јесте ли обишли све тај реон око те куће?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, па морало, да у сваком случају морали смо зато што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је ту било, кажете било је много?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Дешавало се да, значи имали смо тако најаве да су поједини сакривени по поткровљу, разумете, тако да су нас, чак имам и после тога, смо имали информацију да су нас чак и снимали, значи да су били ту и баш због тога смо били мало више обазривији око тога и зато сам ја ишо на обезбеђење баш зато што, значи дешавало се да су тако неки били скривени плашили смо се да не дође до неког инцидента, да нас неко не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Јовановић Тодор ту са вама?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко фотографише и да ли фотографише неко, да ли неко снима?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи верујте ми на реч, не могу да тврдим тачно да ли је био Тодор, можда је био неко други од техничара и сад ако будем рекао и тврдим све то испашће можда да нисам, да не говорим истину, значи не знам тачно, врло могуће да је био Јовановић Тодор, а могуће да је можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он и каже, он је сад и рекао да је он био код те куће, ја Вас само питам дал се Ви сећате?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Е па онда вероватно, не сећам се, било би можда добро да прочитам, ја сам, тад сам сачинио белешку само о томе, и вероватно сам и навео у белешци ко је све радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се ради са тим лешевима, значи тај поступак рада, све шта је одрађено испричајте нам?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ништа, значи то је одрађено у комплекту, криминалистичко-технички увиђај, све је то скицирано, сликано, после тога смо позвали, мислим да смо позвали раднике комуналног предузећа ту из Суве Реке, онда су ваљда ти лешеви после тога натоварени на трактор и мислим да су однешени, е сад немојте ме држати за реч, можда ту у Сувој Реци или можда у Призрену па смо касније неке лешеве чак и носили у Приштину на обдукцији па смо их враћали за Призрен, то сам радио, али ми је све тако помешано да не могу да одредим тачно који је који случај искрено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови лешеви нису могли да буду идентификовани, јел тако ови што су угљенисани?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, значи тад, колико ми је познато једино што смо успели да су била три мушка леша и да је био један

женски, то онако и то по ако се не варам по ципелама, тражили смо леву и десну па смо спајали све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки лекар са вама?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да не, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истражном поступку ту сте рекли да не сећам се тачно али мислим да је био неко од доктора, ја мислим да је вршио преглед тих лешева, тако сте рекли код истражног судије, па сад евентуално са Вас подсетимо?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Врло вероватно, значи стварно не могу да тврдим, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете обишли сте тај реон јел тако, јел то било неко двориште, да ли је било ограђено око те куће или није?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Кажем значи да је та кућа била овако могуће сад да грешим да је била на ГЕ, значи то је као задња страна куће, предња мислим да је била нека продавница а задња страна куће, није било ограђено и мислим да је ту баш била поред тога и улица, сад стварно се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледала та кућа?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Висока, огромна, мислим да је била на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била запаљена?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, значи и све око ње не само она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте ви дошли у каквом стању видите кућу, јел она гори или је?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Већ је била, не, не, била је угашена је била али запаљена пре тога, стварно је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је те лешеве убацио у трактор?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Радници комуналног предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радници комуналног?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били припадници цивилне заштите ту?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислите да су то радници само комуналног предузећа?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја мислим да су били радници, то су ако се не варам Ромске народности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога, значи не сећате се да ли, јел то су, ти лешеве сахрањени на гробљу одмах или?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Знате шта мало ми се бркају ствари зато што много тих лешева је после тога ношено на обдукцију у Приштину, и онда све су то радили радници, они су после тога копали раке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, који су сад ти, Ви кажете много лешева, који, где видите сад много лешева, ајде даље, после тога, јел идете даље негде?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па имали смо, па да, после тога смо кажем ишли низ улицу доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До радионице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, и сад не могу тачно да се сетим да ли су ти или ови не могу да одредим тачно, после тога смо значи ишли низ улицу доле и онда смо наишли на та три леша у тој столарској радњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад морам да Вас прекинем, ко вам говори да треба да идете до радионице, ово сте нам првобитно рекли да Вам је Тодор објаснио већ код ОУП-а Сува Река, да треба да идете да видите та четири угљенисана?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да је неко од колега, мислим на неког од колега зато што кад смо обезбеђивали тај део онда смо ишли и шире ето чисто да ако видимо да, кажем Вам плашили смо се од тога да нам неко, да случајно неко није ту, да нам неко не направи заседу зато што ту лешеви су били вероватно мало дуже време и тако даље, е онда колеге које су биле у униформисаном делу они су били мало даље и мислим да је неко од колега нам јавио да доле постоји још три, онда смо ми то јавили шефу и он нам је рекао да наставимо све то и онда смо ми отишли доле одрадили тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушавам да замислим ту слику, значи Ви сте ту одрадили завршили сте ту и кажете та униформисана лица су наставила пут јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада Вас обавештавају?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Они су мало били шире, зато што сам ја био непосредно поред њих и обезбеђивао њих они су били мало на овако што би се рекло у ширем обручју, и они су били мало ниже, то је овако мало ниже било низ улицу, ако се сећам добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, јел долазе до Вас?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазе до Вас или Вас извештавају путем станице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не долазе, ја мислим да чак није до мене, ја мислим да је дошо до Гогића, сад тачно не могу да се сетим мислим да је то речено да се Гогић чуо са шефом да има још неколико лица и да иде, саопштава нам да нам је шеф наредио да и то одрадимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са трактором?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: То сад стварно не знам верујте ми, ја мислим да је трактор већ негде отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Отишао, а камион јел био неки, ТАМ кажете, јесте ли Ви спомињали ТАМ неки, јел био неки ТАМ?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био, само трактор?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи ту је само трактор, да трактор је био и ја мислим да су била тројица или четворица радника комуналног предузећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић нам је спомињао да је био камион и да су ту били лешеве утоварени у те камионе?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су након тога отишли на гробље и сахрањени?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Е стварно онда тога се ја не сећам, не, не, када сам ја ту био ја тврдим да је то био трактор јел никако нису могли, како у камион да утоваре кад смо, ти лешеве су скоро били у распадном стању, и реко сам Вам на почетку изјаве, чак смо један екстремитет ногу, не знам сад, леву или десну нашли смо, па мало ниже, зато смо и наставили, колеге су зато после, да, колеге су зато после и наставиле јер смо тражили, тражили смо бре руке, ноге, искрено речено, зато што пси су разносили током ноћи делове тела, тако да смо један екстремитет заједно са једном ципелом нашли ниже од прилике на неких да не слажем можда једно 40-50 метара, е то нас је и натерало да можда од овог случаја пређемо на тај други јер смо видели, и онда смо спајали ципеле, на основу ципела знали смо, претпостављали смо који је леш, да ли је леш био мушки или женски, тако да смо знали да су три била мушка један женски.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ту на лицу места тако спајали то све?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, да, мислим на лицу места јесте кад смо их утоварили пре тога смо нормално где смо нашли то сликали и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И крећете, значи долазите до те столарске радионице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту затичете три леша?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Сад мало враћа ми се, све то тако било ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи отишао је трактор и ви крећете даље?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја мислим да је отишао зато што кажем, зашто кажем трактор, зато што, па опет не смем да тврдим то је то оно

најгоре зато што знам да је било тешко да, људи су се стварно мучили да то убаце на трактор, јер су се ти лешеви стварно распадали, како год да га ухватите он тотално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви могли по неком Вашем искуству да одредите колико су стари ти лешеви, колико рецимо да су ту били на лицу места?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не стварно, јер ја нисам има та искуства око тога, учили смо то шта после, какви су после смртни остаци и тако даље, али стварно нисам имао искуства у свему томе, да ли је то било после дан, два, три, пет стварно не знам, али знам да су били угљенисани и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите даље, долазите до те столарске радионице, како затичете столарску радионицу, јесу ли била нека дејства на ту столарску радионицу, јел ту затичете чауре?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па све око вас је, па све око вас значи имате утисак као да сте ушли, сад би људи рекли као да сте ушли на Косово, а раније је било као на Вуковар, све око вас је згариште, све је запаљено, све је срушено, све је у катастрофалном стању, стварно ко да сте ушли у неку ратну зону, све у комплекту око вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел ви коментаришете између себе шта се ту догодило, откуд сад овако ово, шта је ту било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па јесте вероватно да су била дејства, то без сумње, јер од прилике на неких можда горе 500 метара према Дуљу чак су имали ровови, ми смо чак ишли горе пре тога, значи добро то су већ неки други извештаји, значи јесу била дејства, јесу то, право згариште у правом смислу и кажем Вам чауре смо налазили на сваких два, три метара, на по један, рецимо на неком месту нађете двадесетак, на неком нађете два, три, па опет можда тридесетак, лепо се види да су ту била дејства у правом смислу дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад по овоме како Ви кажете ту је било онда мало лешева обзиром да је било јако много чаура, јел тако, јел могу да изведу неки закључак?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па добро јесте, али знате то није онај Први светски рат, па онда сада значи прса у прса па ко како, ипак је, сад је ово мало савременије, људи су, не знам чувају, раде, ратују, знају како да ратују, сад не бих улазио баш у ту стратегију ратовања али та три леша смо затекли тамо, одрадили смо наш део посла који јесте, знам да су имали неке прострелне ране, како су дошле те прострелне ране не знам јер су од прилике значи сва врата, прозори били значи и стакла су била разбијена и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту ради код радионице, како се ту врши сада?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ништа, ушли смо унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неко дактилоскопирање, да ли су отисци узимани, како се све то радило?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Стварно сад се то не сећам, ја мислим да је то одрађивао Љубиша е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гогић?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Међутим шта могу да тврдим поуздано све то што смо ту радили постоји фотодокументација и криминалистичко-технички извештај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сад Ви нама испричајте чега се сећате, испричајте нам то, који су то лешеви били код радионице, мушки, женски?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па оно што смо ми тад затекли на лицу места то је тад затечено и оно што смо затекли ми смо све то уписали, е сада после осам година сад да се ја сетим неког детаља а да то нисам написао, баш је мало немогуће изводљиво, искрено речено, ја се не сећам шта је било јуче, прекјуче а камоли пре осам година и зато кажем да све што је то ту уписано, уписано је тако како јесте, значи чињенично стање какво смо затекли ту, нико није ништа поправљао, исправљао, постоји фотодокументација која је стварно аутентична.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само нам реците сад, пошто кажете да сте видели та три леша, јесу то мушког пола лешеви били, та три?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мушког пола, тако средњих година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушког пола, да ли можете да опишете, да ли су то старији људи, млађи људи, да ли можете то да определите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па онако средњих година, ја мислим од прилике од тридесетак па навише до можда педесетак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су можда били у униформи или су у цивилу били ти људи?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па мислим да су били у цивилу али то стварно бар код мене, ако питате моје лично мишљење, мислим да то не игра никакву улогу што се тога тиче, зато што дешавало се да су накши затицали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ово што видите, не шта се дешавало, значи ти људи јесу ли били у цивилној одећи, да ли су, то Вас питам?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колега не пратите, ми причамо о столарској радњи где није било угљенисаних лешева?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, били су у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У цивилу?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нека документа нашли можда ту?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесмо, нашли смо документа чак мислим да је нађен и новац, али да је то све прибележено и све да је одрађено и сад овако ако ме питате, никако не могу да се сетим, ја мислим да је то чак одрађивао и колега Љатић, мислим да је и он чак био тад ту, и да је он узимао документа, све то, сликао, записивао, чак је и новчанице, ја мислим да су у питању биле неке девизе, да је све то значи он уписао, чак прстење, злато, све је то уписао и да је то све негде послато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је све то пописано?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где би требало то да буде послато и тај извешај и та документа и то злато, где би то по Вама?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: То ћете некако морати да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рецимо у редовним приликама где би то требало да буде?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па то би требало вероватно да преда тужилаштву све у комплету заједно са свим тим и он је баш то одрадио по мени тад он је одрадио све то професионално, стварно је одрађено професионално све је документа узео, новац, све то ставио у кесу, сликао све то задокументовао и рекао да ће све то да одради професионално, сад шта је то даље било стварно не могу да тврдим, било би добро да некако ступите у контакт са колегом па да он ће боље то да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је сад ту људи око те столарске?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја мислим да су била тројица нисам сигуран тачно, али мислим да су била тројица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта тројица?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немислим на лешеве него уопште колико је сад, јел има, јел и даље стоје ту униформисана лица, јел прате или униформисана лица крећу даље да истражују да ли и даље има негде на неком другом месту лешева?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, они су ту напољу ја сам био унутра, они су били напољу и то је то, они су значи, нису, нисмо више искрено, искрено речено јесте посао као посао, али у једној зони где очекујете да ће неко да вас нападне, убије, баш и нисте толико жељни за послом искрено речено, баш ми није било у домену посла да тражим лешеве и онда то што смо нашли, нашли, одрадили смо како смо одрадили све смо то задокументовали и гледали смо што пре да се вратимо у базу, мислим то је, нисмо имали никакву вољу сада за даљим претраживањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било са та три леша?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Пазите претраживањем терена, тај терен је био стварно бар по мени је био врућ што би се рекло тако да нисмо имали жељу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а шта је било са та три леша, шта је даље урађено?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па исто ја мислим да је исто то тако урађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам све?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Исто значи, сликано је све, скицирано, не знам стварно да ли су узети а вероватно да је колега узимао чак и отиске, извршен је претрес тих лешева, утврђена идентификација сваког тога, и ја мислим да је поново после тога дошао овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Трактор и да смо ми то натоварили и то је однешено, сад дал је однешено у капелу у Призрену или је ту у Сувој Реци то стварно већ не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ишли то да видите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су лешеви одвезени?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се, јел то истог дана било све, јел тако, то што говорите о тој кући, па долазите до радионице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја мислим да је то било тог истог дана али сад, ако се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога где ви крећете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ми враћамо се за Призрен, да у колима и враћамо се за Призрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се јављате полицијској станици, да ли неком у ОУП-у?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, па нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При ОУП-у Сува Река да ли реферишете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете завршен посао?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па нисмо морали зато што вероватно би то урадио колега Јовановић, нисмо ни имали потребе а и знате како је СУП, ОУП и онда ми смо свој део посла одрадили и знамо коме треба то да све изреферишемо шта смо урадили, наш шеф је био Мики Милосављевић и њему смо ми подређени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад би, кад сте то завршили од прилике?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је био завршен тај увиђај?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не знам тачно вероватно ту негде можда највише неко после подне можда до два сата, али не могу сад тачно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одлазите за Призрен?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тамо некеме реферишете или подносите извештај?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, нормално, Гогић, колега Гогић сад ја мислим да је тад и био колега Љатиф, значи да, нормално шефу Микију Милосављевићу све се то изреферише до танчина и после тога се пише, пишу се белешке, сачини се извештај крим.технички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви кажете поред тога што сте били код те куће па сте били код столарске радионице, више нигде нисте били, нико вас нигде није водио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде више нисте имали тог дана прилике да видите неке лешеве?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били можда у некој, у Занатском центру, да ли сте били код пицерије?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Нисам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије рекли сте, не сећам се пицерије знам да је преко пута те столарске радње пошто је она била мислим дуж пута уз улицу преко пута је била нека пицерија или неки ресторан?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али тамо није било ничег?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја чак мислим да је то можда била чак слика коју сте ми мало пре приложили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да је то то, али ако је то, мислим пицерија која је била стварно у хаотичном стању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам показати сада скицу Суве Реке па ћете ако можете да определите где би била та кућа што кажете да је била у ГЕ, где су били ти лешеве, хоћете молим вас режија скицу Суве Реке?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја овде имам нешто сад ако је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате ту, погледајте молим Вас ако можете да се оријентишете где би била та кућа што кажете да је била у ГЕ, добро погледајте скицу. Да ли можете да се оријентишете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам можда у овом потезу овде, сад стварно нисам сигуран али знам да смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који потез?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи ако је овде полицијска станица, сад не знам да ли Ви то видите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијска станица, добро, гледамо ми на својим мониторима?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Полицијске станице, значи ишли смо овако горе па онда лево, мислим да је то био неки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Погледајте имате овде, значи пише, пут Приштина-Призрен?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, па мислим, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда имате Приштина-Рештане, значи погледајте, добро се сконцентришите, Приштина-Рештане и онда имате овде неки локални земљани пут, значи добро погледајте ако можете да се оријентишете ако не можете ништа, реците не можете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не овако, имам у глави онако, мислим да ако је полицијска станица овде, мислим да смо ишли овако право навише па онда скренули лево, значи то би био овај пут Приштина-Рештане где пише од прилике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: И онда негде у том потезу, стварно сад не могу да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том потезу, добро, значи само оно што знате?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Али ја мислим да то није био, овде изгледа као да је овај пут асфалтирани, мислим да тај пут није био, да је био макадамски, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, те угљенисане лешеве што сте видели, да ли су они били сложени један поред другог леш, како су стајали ти лешеви?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, нису, мислите класично онако поређани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, како их затичете у ком положају су они били?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам онако, релативно близу један другом, али не, никако не поређани као у неком, не знам хаотично, разумете, значи уопште није било онако по неком обрасцу да су, бар ми се чини, сад не могу да се сетим али мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел су сви на том истом потезу или су били мало разбацани, како можете то да определите, да ли су један?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не могу, покушавам сад да створим слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Оно што сам видео стварно, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево покушавам и да Вас подсетим?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја мислим да су онако, значи нису били на гомили нису били један поред другог онако поређани, али онако од прилике ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево Ви сте на питање истражног судије, па евентуално ако могу да Вас подсетим, поред куће јесу ли били сложени један поред другог када сте Ви дошли, то јест да ли су од прилике били извучени из куће и однети па сложени лешеве или су стајали на месту где су страдали, то Вас пита истражни судија, Ви кажете не знам мени се више чинило као да су ту затечени, баш је тако јер нису нешто били, колико сам мого да приметим, једина ми је обавеза била да обезбедим, али мислим да су били затечени, јер то је било непосредно ако се сећам поред улазних врата куће, тако сте рекли?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то тако било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, јесте, то је од прилике, да, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете затечени, да ли Вам је деловало можда да неки леш је придодат, да ли то можете да направите неку разлику, да ли су сви онако или један као?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, није сигурно, мислим да није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, сви су били затечени, тако Вам?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да сви су онако, да, да, и једнако су били печени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете тај женски леш. Не можете да опишете то је угљенисано јел тако, ништа нисте могли?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, по конституцији смо чисто онако утврдили, по обући, мислим да, с обзиром да је била онако значи мања у односу на оне друге и по конституцији грађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вратили сте се у Призрен, после тога да ли сте долазили тих дана опет на неки увиђај у Суву Реку?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја мислим после више да не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једини увиђај на којем сте Ви били у Сувој Реци?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, то везано значи за та четири и ова три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ова три.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Е сада, никако не могу да, да ли је то било истог, ја мислим да је било истог дана, или то сутрада, стварно не могу, ево сад, некако ми је, знам да једном приликом је био Гогих, а другом приликом је био колега Љатиф, е сад да ли су они једном

приликом, у једном моменту била обојица, па један радио свој део посла, а овај други свој део посла, никако то не могу стварно, пошто време не могу ту да повежем, значи то је, вероватно ћете Ви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде покушајте, да ли Ви завршите са том кућом, да ли ви одлазите за Призрен?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, дефинитивно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или продужавате до столарске радње, не молим Вас сконцентришите се?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Аха, мислите на ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато да будемо сто посто сигурни, значи да ли кад сте завршили тај увиђај поред те куће у ГЕ, да ли ви продужавате, јер тако како сте Ви описивали дало би се закључити да униформисана лица вас зову и кажу има и овде?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, мислим да је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато определите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то једног дана?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог истог дана било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да је тог једног дана, али не могу, не смем да тврдим искрено речено не смем да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте Ви чули уопште тих дана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда би се кад би, ево опростите упадам у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Можда би било боље кад би могло да видим ту неку белешку што смо ми саставили, овако вероватно би можда све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви уопште чули за страдање породица Бериша у то време?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте чуо сам али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, да ли знате да је та породица настрадала?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, у то време не, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је настрадало 40 чланова породице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи касније и то сам чуо искрено речено преко јавног информисања, не ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада ништа нисте чули?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, стварно ништа, искрено речено Сува Река је ОУП Призрена, ја и поред тога што сам живео у Призрену, значи а ретко али стварно ретко, кад кажем ретко једном у десет година да би значи отишо према Сувој Реци и то само кад сам морао рецимо да прођем да би ишо за Приштину и тако даље за Београд, стварно нити

сам имао кога тамо од рођака, нити ме је нешто привлачила та Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја опет бих се вратила на оно питање, кажете да је било јако много чаура, па сад ми опет мало, опет Вас питам, да објасните ако само су пронађена, ако је пронађено седам лешева, по Вашем сазнању, па откуд онолико много чаура, која би Вам асоцијација била?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: То би вероватно било, па овако, то би вероватно можда боље неко стручнији од мене, разумете, у зони дејства, значи то нису снајперисти па ви сад узмете онако један за један па онда један метак па убијете једног човека, разумете, него ту се пуца насумице, једноставно избаците калашњиков или шта већ имате у рукама и пуцате насумице, па сад ако неког погодите, погодили сте ако неког нисте а ви нисте, разумете, и зато се много потроши муниције а ето мало жртава, то је моја нека претпоставка зато што кажем нисам стручан али сматрам да, где сам негде прочитао, кажу да од прилике за разлике између Првог и другог светског рата је велика разлика у потрошеном броју муниције, разумете, у односу на број жртава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то један једини пут кад сте Ви долазили?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, ја мислим да је то један једини пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали некога од полицајаца из ОУП-а Сува Река?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Кажем знао сам колегу али не могу сад име да му се сетим, можда, он је после тога преминуо, није преминуо, убијен је, да убијен је, после тога је Сува Река.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали Репановић Радојка, то сте рекли, да ли сте познавали Репановић Радојка?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Знао, ја мислим да је био овај, сад не знам помоћник или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јовановић Ненад, Репановић је командир, а Јовановића јесте ли познавали?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не баш лично али онако као колегу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Да ли сте познавали Чукарић Слађана, званог Јајце?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Можда да јесам али ми сад не значи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нишавић Милорада, да ли Вам казује то име нешто?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Могуће да сам и њега знао, стварно али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ништа Вам сада?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Али не по имену не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Мирослава?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић Зорана?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Папић Рамиза?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, могуће да јесте да их знам, значи да све те људе знам из виђења али не, нисам тако близак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли бисте Ви препознали евентуално сада кад би Вас?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па вероватно да, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, та униформисана лица која Ви видите, која су била на.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не бих стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђењу да ли бисте могли да препознате?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Нисам их значи до тада виђао, тад сам их видео први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нам је сведок «А», говорио, Ви имате овде написано име и презиме сведока, пошто је заштићени сведок можемо само да говоримо о његовом псеудониму који је псеудоним «А».

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он нам је рекао да је био у обезбеђењу екипе која је вршила увиђај, па он наводи да је био значи он, сведок «А» је био у обезбеђењу екипе која је вршила увиђа, па је био Петковић Мирослав, па је био Чукарић Слаћан, зато покушавам ако могу да Вас подсетим да ли би евентуално препознали неког од њих да је био тада?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не би?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мого би овако ако имате по фотографији да видим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте сада, сад ћу Вам овако рећи да оптужени устану, па евентуално да видите да ли неког препознајете?

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија, ја се извињавам само, у екипи за обезбеђење је био је и покојни Тановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни Тановић, јесте.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Па му то предочите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И покојни Тановић, јел сте на њега мислили?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, Тановић, јесте, јесте, плави, мршав, висок момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На њега сте мислили, шта знате о њему да кажете, шта је он био?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Полицајац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицајац?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, прво је радио ако се не варам горе у ОУП-у Драгаш, онда је после пребачен доле у ОУП Сува Река и њега сам познавао из града, он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био том приликом?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, он је био тад са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био је том приликом?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да. Он је био тад, значи ја сам га тад видео и више га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад тад, јел то кад сте били, то што говорите униформисани?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да кад сам био, јесте, јесте, био је тад са нама и више га никад нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу замолити да оптужени устану, па да кажете кога познајете и да ли познајете уопште било кога?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па вероватно, имена сад могуће да сам, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вам и кажем пошто имена не можете да се сетите, да ли уопште било кога познајете. Оптужени ја бих вас молила да устанете само са вас сведок погледа па се Ви изјасните да ли, слободно се окрените, можете да се окренете. Господине Мојсићу, окрените се и погледајте да ли неког препознајете ту, да ли знате некога, све познајете, ајде кажите ми које, почните?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Сад именично не, али господина познајем мислим да је Радојко ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи другог господина у плавом џемперу и њега знам, не знам му име али га знам, мислим да је и он био, да је био старешина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, помоћник командира Јовановић Ненад, кога даље?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: И господина мислим да је Јовановић ако се не варам, он је радио, мислим да је радио у ДБ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: На човека у сакоу,.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па прецизније, ако кажете бркове да има, јел на њега мислите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, значи то је Нишавић Милорад, значи он је кажете радио у ДБ-у?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, човека овог на познајем, а овог човека итекако познајем и овом приликом, значи итекако га познејем, господин Митар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Митар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митар?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Митар, Митровић, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још познајете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам, човека тамо не знам са седом проћелавом косом, њега не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петковић?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: И господина тамо не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Папић Рамиз?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не знам, а ово реко сам Вам кога познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ко од ових лица био као униформисано, јесте ли видели господина Чукарића, да ли Вам тај лик, нема потребе, само да ли видите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Видим ја господина, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, стварно не могу да се сетим да је он био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада кад сте били на увиђај да ли је било ко од ових лица био?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није од њих. Добро, хвала вам лепо можете сести.

АДВ.ГОРАН ФОЛИЋ: Судија ја се извињавам, није се сведок изјаснио да ли познаје господина с наочарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не није га познао?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја оне које сам препознао реко сам, значи које знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није познао. Пошто сте овде определили да знате и Митра, тако сте Ви рекли, ко је то, шта је он био у то време?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја га знам као «Чегар 1» и он је био задужен ако се не варам за Нишки гарнизон како већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био у то време?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па, тог Нишког гарнизона или како већ, Нишке јединице рецимо која је била ова стационирана у Призрену и Сувој Реци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали често?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесам, ја сам у то време обезбеђивао начелника Градимира Зекавицу, и онда је он долазио стално ког начелника и онда смо се ту виђали, дружили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код начелника је долазио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП-а Сува Река, СУП-а Призрен?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, јесте у СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад од бомбардовања, од почетка бомбардовања значи, идемо кад је објављено бомбардовање 24.марта да ли га виђате често од тада од тог дана?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па виђали смо се да, с времена на време, стварно не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како га видите, како је он изгледао у то време?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не разумем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформа, какву је униформу носио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, униформу, полицијску униформу, да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била униформа?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Плава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плава?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да плава, ми смо имали униформу која је била за, како би ми звали теренска и имали смо ону као ту свечану рецимо, обичну, он је, у ствари не само он него цео ПП, то је полиција посебне намене, они су сви носили те плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су носили плаве униформе?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, сви су носили плаве с тим што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то плаве маскирне или баш плаве?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па верујте више се и не сећам мислим да су од прилике биле маскирне онако, плавкасто тамније, светлије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господина Митровића када сте виђали, да ли сте га виђали, јел носио чинове?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте да, имао је чинове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Носио је чинове?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је носио на глави?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па сад, није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био качкет?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да качкет, качкет да, мада је ретко искрено речено, сад мало се присећам и ретко чак и носио качкет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ретко носио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Али кад год је долазио код начелника ја сам био у канцеларију он није значи, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта није?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Виђао сам га и са качкетом, стварно је што се мене тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта кажете ретко је долази, не разумем?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па значи кад би долазио код начелника он би улазио би у СУП разумете, у просторије, схватате и онда није имао капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао капу?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Није имао капу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како је био потшишан, тад кад га Ви видите нема капу?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Увек, значи увек кратко и увек је био стварно што се тога тиче увек је био педантан, пример.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи кратко господине Мојсићу, јел можете то мало да определите, кратко?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па рецимо, као и сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као и сада?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, значи увек је био кратко подашишан увек је био максимално, увек је био обријан, дотеран и стварно како би и приличило једном полицајцу да се облачи по правилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми господине Мојсићу, јел Ви знате када је бомбардована касарна у Призрену, када је то било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Констатујте да је господин.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па сад да Вас, па ја мислим чак и одмах тог дана кад је објављено напад на нашу земљу да је тад увече од прилике негде око седам, 19, 20 часова да су пале прве мислим три, или четири гранате на касарну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то било прве те вечери?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ја мислим да је то било тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда били до касарне?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, нисам био у касарну, ја сам био овамо, ми смо тад били стационарани у музичку школу, то је на другом делу града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли сте конкретно били због увиђаја и тако, да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па јесам ишо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не баш на увиђај, али смо, ишли смо горе кад смо требали да се изнесе магацина, значи да се пренесу ствари, ту су нам магацинске ствари, пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би то било, да ли то кад је бомбардована?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Знатно касније, па да, не можете у том налету бомбардовања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви знате да је том приликом погођена тај објекат где је била смештена полиција, јел то знате, у оквиру касарне, јел знате дал је неко настрадао, мислим да ли имате било какво сазнање везано за?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, тад кад су, сад не знам тачно којег дана, знам да су два припадника полиције страдала тад један ту а један поред касарне, чак сам знао и име сад се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али нисте били тамо у то време када је било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Нисам тамо, да, тад знам да је, он је био ваљда у кревету и како је лежао тако га је испод стола је нађен, стварно сад не могу да се сетим тачно али знам да су двојица наших припадника ту страдала. А опет не знам, није то првог дана већ ја мислим да је то било касније, јел касарну су скоро сваки други, трећи дан бомбардовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли виђали тим поводом пошто је гађана касарна, погођен полицијски објекат да ли сте тад видели господина Митровића да је долазио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не сећам се сад стварно, не могу сад то тачно датумски да одредим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само чега се сећате?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, па стварно не могу да тачно датумски одредим кад сам га виђао и кад се шта издешавало искрено мислим то је, не могу то да Вам, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите питања.

АДВ.МИРЈАНА НЕСТОРОВИЋ: Ако можемо само сведоку, ја се извињавам, преко члана већа, само слику број 6 да покажемо, мислим да је слика број 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо, режија хоћете молим вас фотографију број 6. Отворите мало прозор молим вас, само мало ако може. Може, изволите питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да не губимо време, господине Мојсићу, рекосте да Вас је Јовановић Тодор сачекао испред полицијске станице у Сувој Реци и објаснио Вам шта је предмет увиђаја?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам Вас, да ли је тада, ту на том месту било говора и о некој другој локацији увиђаја или само о овој једној?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не могу на то да Вам одговорим, не знам тачно стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, не, рекли сте да сте ишли на две локације?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Али не могу да се сетим да нам је то предочено да имамо две локације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су ове куће у којима сте вршили увиђај да ли су оне биле празне, без станара или су живели људи у њима, јел било људи у њима, за ову једну сте рекли да је била у ратној зони и тако даље али за ову другу нисам тако схватио, да ли је било људи у тим кућама?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да станују?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи нису ни могли да буду ту кад је све то било запаљено, значи прва кућа где смо нашли она прва четири, то је било запаљено све.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: За њу сам схватио а ова друга?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ова друга није али све око ње је било запаљено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел у њој било људи?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте али то није била кућа, ми где смо били то је била као, то је била столарска радња.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А то је само столарска радња?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Само столарска радња, чак шта више мислим да није било у оквиру куће, она је била посебно на улици.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него посебно, добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Тако да ми нисмо ни улазили тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је неко вршио, рекли сте да је вршен преглед лешева у смислу пронађене по његовима нека документација па и новац, да ли је вршен преглед лешева ради утврђивања узрока смрти?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, ја мислим да да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то радио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ради или Гогић или колега Љатић, стварно мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате шта је пронашао, да ли је нешто коментарисао?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам, знам да су биле прострелне ране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Прострелне ране?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На које лешеве мислите на све или?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, мислим на ова друга три или четири, сад не знам тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У овој столарској радионици?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: У столарској радњи да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ове угљенисане?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: А за ове стварно не, не верујем да би могао неко да то и утврди, бар не ми ту на лицу места зато што су пси већ почели да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да ли је Гогић наложио пошто је он био, схватио сам вођа увиђаја, да ли је наложио да се обезбеде лешеве и да се отпреме ради обдукције?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не знам, верујте ми да не знам, они су одрађени, утоварени у трактор ако се добро сећам и онда су негде одвежени, где и како није то било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ајте овако, по Вашем најбољем знању јесу то све нове ствари за Вас и тако даље, али имајући у виду распоред лешева, место где их налазите, изглед тог уског локалитета што би рекли, рекосте ту испред врата те куће и тако даље, да ли закључујете, да ли можете извести закључак, јесте ли у том смислу покушавали да се удубите у то шта је било, да ли су ти лешеве спаљени ту управо у том месту на коме сте их затекли или су спаљени негде другде, па ту донети, јер ако горе, онда тих трагова о томе би требало да буде и ту у околини, у самој околини лешева, јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, али ту јесте било трагова, значи трагова, кућа је била запаљена непосредно поред лешева, врло вероватно

да могуће да су они већ можда и унутра били упаљени па можда су, претпостављам сада чисто онако, мада се нисам ја толико тад, искрено речено није ме ни интересовало, али вероватно да су можда у кући били запаљени па су онако истрчали напоље и ту се затекли где јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ту тада том приликом било икакве приче, схватио сам има вас доста ту, Ви, Гогић, Јовановић, Тановић и још неки униформисани и тако даље?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, да, само што се униформисаног дела тиче не, они нису ту, они су мало даље и није било разговора између њих.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било неке приче како су ти људи страдали?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У том смислу неке приче између вас.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не, претпостављали смо да вероватно због тих дејстава ипак то није било само пушкарање него ту су била мало тешка аритљерија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је поред лешева било на једној локацији било на другој локацији било каквог оружја?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, сем чаура и ово, нисмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сем чаура?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, стварно нисмо затекли ништа, вероватно да смо затекли то би било задокуметовано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Реците ми, остаје ми нејасно какву Ви то службену белешку сачињавате ако сте Ви само у обезбеђењу Гогића који у ствари треба да сачини записник о увиђају и тако даље?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, за то је крив мој шеф искрено речено он ми је рекао да сачиним службену белешку да сам био тамо тад, и да сам радио то што сам радио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И шта сте Ви у тој службеној белешци написали, описали, само да сте били тамо у обезбеђењу Гогића или нешто детаљније?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, само да сам био да обезбеђујем све, и не, не, ништа само значи, и баш ми је децидирано рекао да само напишем белешку да сам био тамо и обезбеђивао то, ништа друго, апсолутно, није да се упуштам у какве друге коментаре и тако даље, с обзиром да је, сматра се да је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А коме сте то дали, њему или?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, приложио сам уз предмет, да, дао сам њему и приложено је уз предмет. Зато што сматра се службена радња јер увиђај је службена радња, наша службена радња и онда сматрао сам да све то што би ја писао то би само било онако ето дуплирање тога, оно што смо радили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте Митровића знате од раније, да ли је он користио какво службено возило?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте користио је службено возило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате шта је имао од тих службених возила?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па мислим да је био у питању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Или које службено возило је користио?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да је био цип, стварно не знам који, али је био неки цип.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, какве боје?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не могу стварно да се сетим, нешто можда маслинасто зелена, нека тако од прилике али немојте ме држати за реч а знам да је био цип у питању.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим вас само да му предочим ову фотографију, погледајте добро ову фотографију, кога видите, ко је ту?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, па господин Митровић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он тако изгледао у то време?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да. Скоро увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Скоро увек, увек је тако изгледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можда познајете ову особу овде која лежи?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не могу тачно да, позната ми је али не могу да се сетим ко је тачно, али није, значи да је видим сад први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова просторија евентуално, да ли Вам је позната?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Болница, е сад да ли болница у Призрену или у Сувој Реци не знам тачно, мислим да је у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите да је то у Призрену?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па мислим да је у Призрену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Некако стално се судија Веско Крстајић и ја преплићемо у питањима па на којој раздаљини су ова четири леша била један од другог кад сте их пронашли, ови угљенисани лешеви?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислите, само угљенисани који су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам можда ето тако у неком пречнику од три, четири метра.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А дал Вам је, кажете Ваша претпоставка да су можда унутра, да ли је могуће да су они убијени па онда поливени па запаљени, да ли је било таквих трагова на том месту?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да не, не, да су били поливени било чиме осетило би се, осетио би се бензин.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, али Ви кажете да је то већ неколико дана прошло да су пси разносили?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, нисам реко, конкретно значи не знам тачно колико, то је могуће реко сам један а можда и више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А зашто мислите да би осетили бензин?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па вероватно да, бензин се ипак осећа колико год.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он испарава после колко дана?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па мислим да не, ако је у питању нешто да је преливено са бензином баш то не испарава толико да се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како мислите те куће да су, како је дошло до пожара у тим кућама?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам, вероватно од неких граната сигурно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли нашли неки података, а како оправдавате да су пале гранате, попалиле све, живи људи остали а горе, како Вам то сада делује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, тужиоче уопште ни једног тренутка није?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни једног тренутка тако није рекао?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па не, ако је тај, ако су те куће изгореле ако су пале гранате а људи он има утисак да су били унутра па запаљени сад питам, ако су пале гранате, запалиле кућу, запалиле људе, како су ти људи остали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте ако су, он не зна, он затиче то стање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како су ти људи остали живи?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не мора да значи, могуће да су, могуће да су и ту задешени од гранате, да су ту овако, па да су се накнадно, јел та кућа је била близу, разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И онда су сви, то ми некако, мени тај закључак некако није, мислим, нисте ни Ви, ни ја нисмо за тај посао обучени али да сада њих четворо у исто време изађе и сви нападају ту на кругу од три метра, у пречнику од три метра, где наступа смрт за све, некако ми је то нелогично да је то од гранате која је пала у кућу?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па чега, не разумем зашто не би било, ако је граната ту негде у близини, стварно нисмо, нисмо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, није важно, а јел Вас?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Нисмо се упуштали тако у шири овај, али.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Ви сте, ово Вас исто суд питао, дошли сте да извршите увиђај и сада јел постоји нека претпоставка како су ти људи настрадали, шта се то десило, јесу ли биле неке борбе па људи настрадали у борби или то су Вам рекли?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, да имали смо претпоставке, па ми за сво време док смо радили увиђај, разумете, нон-стоп смо се значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, али ја Вас питам шта су Вам испричали ти који Вас воде на увиђај, тај који вас је сачекао Тодор, шта вам је рекао?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, ништа нам нису рекли по том, бар мени ништа нису рекли, то ћете стварно морати да питате Гогића јел са њим су они причали, значи све што би Вам рекао то би било, значи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У односу на ове прве бомбе које су пале у Призрену на касарну, овај увиђај кад је био да ли можете да определите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Сад не могу да се сетим, али мислим да сам прошли пут, да смо онако у разговору па смо онда гледали тако преко неких докумената, мислим да сам прошли пут дао од прилик рок између, датумски кад је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ево сад поново, јел се сећате?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Е сад верујте не могу да се сетим, то је било прошле године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од прилике у односу на тај догађај у односу на бомбардовање касарне кад бисте били на том увиђају у Сувој Реци?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Е стварно сад не могу да се сетим али мислим да смо прошли пут, да сам истражном судији дао од прилике да смо преко неких докумената дошли до тога ако Вам, мислим то може да се провери, али сад не могу да се сетим то је било прошле године, онда смо ми тако исто причали и онда кад је то било кад ово и онда смо од прилике, мислим да, стварно сад не могу да се сетим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро ево и на крају да не дужим, већ је три сата, да ли сте икад довели у везу тај увиђај и ову причу коју сте чули касније да је, о страдању породице Бериша?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, значи то што је одрађено ту никако нисам ни повезивао искрено речено али то је било за то а опет случај Бериша је био сасвим неки други случај, искрено ја га тако баш и нисам доживљавао као што ви сад, овај.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако Вам ја сад кажем да су те куће које сте мало пре гледали да је то кућа Берише, шта би Ви онда одговорили?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи, одговорио би да не знам, стварно не знам, јел нисмо никако могли да утврдимо да је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Када се налазите на Рештанском путу испред те куће где налазите та четири запаљена леша, Ви се крећете даље, да ли наилазите на још неке лешеве?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да, на она три у.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, успут, до?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: А успут, не, не, али ја мислим да то и није нека релација, мислим да је у питању неких можда.

НАТАША КАНДИЋ: А којим путем идете од тог насеља и те беле куће?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па ја мислим да је то пут Приштина-Рештане, мислим јел је био макадамски.

НАТАША КАНДИЋ: Јел идете према полицијској станици или?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, од полицијске значи.

НАТАША КАНДИЋ: Од полицијске станице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, од полицијске станице, ишли смо навише па онда смо скренули лево и онда смо продужили лево доле, дубље према том неком насељу, ја стварно сад.

НАТАША КАНДИЋ: А јесте ли ишли поред аутобуске станице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да не, не сећам се да сам уопште са леве стране ако идете наниже, аутобуска је испод ове.

НАТАША КАНДИЋ: Полиције?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Полиције, нисам, није се чак ни видела од ових, или се ја не сећам или је нисам видео од кућа које су, јел ми смо дошли до те столарске радње сећам се тога, преко пута је била та нека пицерија огромна, неке куће, оне су биле све онако у низу спојене и то је то, то смо одрадили.

НАТАША КАНДИЋ: Где је била пицерија, где видите пицерију?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да је била преко пута, ако се не варам ниже, можда ниже доле од оне, од те столарске радње колико ми онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте и рекли?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, то је то.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли Ви док сте на Рештанском путу и ове радионице, знате, имате информацију о томе ко су ти људи убијени, да ли су Срби, Албанци, Роми, ко су?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, нисмо тад, тад нисам имао никаквих информација, нисмо ни, за четири леша у оној столарској радњи то знали смо јер смо утврдили идентитет имали су код себе од докумената, значи можда не сва тројица, колико су већ затечена али за једног знам

сигурно да је имао код себе, јер сам морао да припомогнем колеги да га окрене да би могли да извучемо документа из унутрашњег џепа и за то знам да су била а за ова четири леша не, уопште нисмо имали појма ни да ли су Срби, Шиптари или било које друге националности, нисмо могли.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, које је правило поступања када тако нађете леш, вршите увиђај и нађете лешеве, документа, да ли обавештавате породице?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

НАТАША КАНДИЋ: Или носите одмах директно на гробље као у овом случају?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Верујте, стварно не бих могао тачно да Вам кажем процедуру то обично ради, ја нисам радио на тим пословима, ради колега из потрага, он тачно зна процедуру како се то ради, значи сама процедура налажења леша, како се утврђује идентификација и онда како се обавештава родбина и тако даље, ја нисам никад радио на тим пословима и не бих могао тачно да Вам, ево од прилике сам рекао процедуру како то иде.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, без обзира што нисте радили, да ли је у полицији, можда сте били у прилици да видите како се поступа када је неко убиство, нека смрт, постоје документа када, који показују ко је?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се одмах возе тела на гробљу или се обавештава породица?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, верујте ја сам радио наркоманију, прво сам био полицајац, онда сам радио одма од '95, на наркоманији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад све то објашњавати, рекли сте шта сте радили, немојте више?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, стварно не знам детаљно како иду ти, то су послови потрага и колеге које раде то они тачно знају.

НАТАША КАНДИЋ: Па ја мислим да није потребно овај, све познавати процедуру, просто није нормална процедура, нађете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то није у његовом домену, објаснио је?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па јесте, није то исто, кад би ја Вас питао Ваш поса и поса референта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, нећемо тако, није у његовом домену посла?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да, мислим одакле знам шта ради неко други.

НАТАША КАНДИЋ: Кажите ми, јел бисте могли још једном само да нам кажете ко се све налази ту поред Вас, Гогића, Тодора Јовановића, ко

се још налази од припадника из ОУП-а Сува Река и да ли има неког из Призрена још сем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па сем Тановића, Тановић јер њега сам знао, ја сам рекао у старту њега сам познавао и он је био, остале колеге нисам знао они нису чак ни, сад не могу да кажем да нису били унутра, значи били, обезбедили лице места и онда су колеге изашле напоље и обезбеђивале ту просторију да би ми могли несметано да радимо унутра, разумете, значи они су напоље.

НАТАША КАНДИЋ: Добро ту просторију а кад сте били на Рештанском путу, шта су радили?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Они су били обезбеђивали шире лице места.

НАТАША КАНДИЋ: Јесу ли они дошли пре вас.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, ми смо заједно, непосредно пре, значи лице места, кад смо стигли Гогић је сваком наложио шта треба да одради, они су се распоредили и онда су кренули са увићајем, ја сам био непосредно близу.

НАТАША КАНДИЋ: Јел Ви долазите испред ОУП-а тамо?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је?

НАТАША КАНДИЋ: Шта видите, шта још се налази ту испред ОУП-а, има ли неких камиона?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, испред ОУП-а је стајао само, ајд сад, самоходка, како бих је назвао, значи то је онај мали тенкић који превози, тако ево, хвала, значи испред полиције је он стајао, никакви други камион и нормално била је ту лада бела, вероватно за дежурну екипу и ништа, никакво друго возило, тога се сећам, то да сам видео, значи ту је био тај тенкић.

НАТАША КАНДИЋ: А реците, јесте ли Ви улазили у ОУП-у?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте видели?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи јесам оно раније, касније кад сам ишао али.

НАТАША КАНДИЋ: Не, не, тада, том приликом?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Тада у том, не, мислим да нисмо тад улазили, али сам био напољу са колегама, али сад се не сећам мислим да је колега Гогић он ушао унутра и разговарао, сад са ким је разговарао и како стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли он нешто каже кад излази, каже ради разјашњења шта се догађа?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, каже да имамо четири угљенисана леша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, то сте све рекли, то сте све рекли то је на самом почетку било?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да и то је то и да треба да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ту испред ОУП-а видели још неке припаднике полиције?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, униформисана лица, све је то рекао?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па нормално, јесте, мислим полицијска станица нормално да ћу да видим.

НАТАША КАНДИЋ: Па не, не, да ли неку полицију која није из ОУП-а Сува Река, да ли видите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: А како ћете.

НАТАША КАНДИЋ: Чегрове?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па није, никако нисмо могли ни да их разазнамо они су носили исту униформу, ми смо, а ипак је то полиција Републике Србије, разумете и све једнообразна, ја Тановића сам знао, јер сам га познавао лично, а колеге нисам знао, а опет нисам могао да претпоставим да ли су они Чегрови или дошли из неке друге јединице, разумете, јел униформа је једнообразна, тако да не можете претпоставити ко је ту уколико та не знате или уколико вам не каже из које је јединице дошао.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте сазнали где су склоњени сви ти лешеви из Суве Реке и из?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Сад прецизирајте ми, сви ти лешеви не разумем.

НАТАША КАНДИЋ: Зато што се ти лешеви из Суве Реке не налазе се, нису остали сви на гробљу тамо где Ви кажете да су однети, него су нађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало да чујем питање?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас то су опште познате чињенице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало то не значи да ће одговорити, добро?

НАТАША КАНДИЋ: Да су Батајница је?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање само госпођо Кандић, поставите питање?

НАТАША КАНДИЋ: Батајнице су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само питање поставите па ћемо видети да ли може да одговори сведок, поставите питање?

НАТАША КАНДИЋ: Када је сазнао и којом приликом је сазнао да та тела, лешеви које су они нашли тада у Сувој Реци да су они пренети у Србију у Батајницу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате уопште било каква нека сазнања?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не.

НАТАША КАНДИЋ: Па то је молим Вас оште познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ли Ви имате нека сазнања?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, молим Вас. Па немојте да ли сазнање неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само шта је њему познато, молим Вас.

НАТАША КАНДИЋ: Јесте опште познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вама познато нешто везано за те лешеве, чули сте?

НАТАША КАНДИЋ: Хиљаду пута су медији објавили.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Овако ако не знам госпођа у ком је својству, ако она тражи неку везу између тога е овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да ли је Вама познато, нема потребе.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Значи ја је не видим, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате ништа о томе?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па нормално да не знам, мислим и не видим везу између.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, то, ево, да ли сте можда чули, имате ли сазнања о томе да су нека тела из Суве Реке нађена?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па како нисам, читао сам, штампа то.

НАТАША КАНДИЋ: Нађена на стрелишту код касарне у Призрену?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесам, да, сазнао сам касније.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте сазнали?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па кад је било у јавности, мислим, преко новина и ово, значи нисам знао ништа раније око тога све док није изашло на ТВ-у.

НАТАША КАНДИЋ: Па у ком, извините није било на телевизији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, молим Вас то је његово објашњење, немојте то је његово објашњење, његово сазнање.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, јесте, било је, чак шта више било је и слика у новинама Призрен, Призрен-Прогрес ако се не варам, плави овај, јесте сећам се сад можемо да потражимо у архиву.

НАТАША КАНДИЋ: Да су из Текије?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте у новине је била слика тад сам.

НАТАША КАНДИЋ: Текија, Текија.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Тад сам први пут сазнао о свему томе, разумете, ако ме питате везу између тога и овога стварно не видим, зато што смо ми све то одрадили и не видим зашто, ако је нешто одрађено а

мислим по мени професионално, службено смо све то одрадили, не разумем зашто би сад те лешеве негде транспортовали камионима и тако даље, кад смо већ утврдили ко је, шта је, где је и те исте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, објаснили сте, неморате толико у ширину?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро, ево онда, имате ли идеју, одакле онда лешеве у Кориши тамо на стрелишту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете одговорити.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то питање, не можете одговорити?

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте Ви још учествовали у неким увиђајима када је реч о Општини Сува Река?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је, везано за Суву Реку није?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, за Суву Реку не, овамо јесам, значи стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Суву Реку нисте?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, за Суву Реку не али ошо сам на увиђаје значи НАТО бомбардовање, свака бомба где год да је пала ми смо је скицирали, сликали и тако даље, значи то смо одрађивали, лешеве више не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Поменули сте да је, да сте негде много лешева неких сто и више лешева?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не што се тиче овога, разумете, тих али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате неко друго питање госпођо Кандић?

НАТАША КАНДИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Кад смо већ стали дотле да је само једном био у Сувој Реци, па је онда рекао, Ви сте га питали а ко вас је дочекао испред полицијске станице, он је рекао некада командир, а некада је колега, ако је био једном, мора да га је један од њих двоје сачекао, јел тако, јел можете да објасните то?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, нисам Вас разумео, па видите овако ја у Сувој Реци.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па рекли сте да сте једном били на увиђај у Сувој Реци, јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па јесте, али само за увиђај сам био једном разумете.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Па да, и ко вас тада дочекује?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Али не могу да тврдим, али ја сам био у Сувој Реци, мимо увиђаја, разумете.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: То знам, то знам, е ко Вас је дочекао само кад је увиђај у питању?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Некад би ме дочекао командир, некад би сачекао неко други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је кад је имао увиђај, тако смо и схватили.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: А, значи неvezано за увиђај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не,

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Неvezано за увиђај?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, неvezано.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Рекли сте да сте добро знали Тановић Радована, јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да.

АДВ.ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Јел можете њега да опишете као човека, да ли је био храбар или, можда да опишете начин на који је погинуо?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не, не знам тачно детаље, знам да је погинуо али не знам тачно детаље како, да је био храбар вероватно, значи сигурно не би био тамо где је био да није био храбар, али као човека стварно не знам га тако добро, да бих сад могао карактеристике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не знам, све у свему добар момак.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих Вас само замолио да констатујемо која два оптужена лица није препознао, два.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доста их није препознао?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Имамо два лица, није препознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису два лица?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Које није, нек каже која није, да знамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да каже ако их не зна?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па али ми да констатујемо, сад можете Ви да констатујете да није препознао тај бели, који је како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све што је он, па то је све констатовано самим тим што је рекао кога је препознао?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Знам али зашто онда не би имали констатацију ко није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћете кроз транскрипте видети?

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ко чита да се зна експлицитно ко није, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја бих Вас питао господине Мојсићу колико сам схватио Вас је Ваш шеф упутио да идете у Призрен?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ваш шеф није у крвним и сексуалним деликтима?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, он је шеф, он је шеф целе групе.

АДВ.ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Зашта групе?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Оперативне групе, значи он је шеф оперативне групе где има потраге, малолетничка деликвенција, имовински деликти, крвни и сексуални, наркоманија и тако даље, значи он је шеф целе групе.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Целе групе? У оквиру те групе Ви сте стручњак за шта?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја сам у то време значи био имовински деликти, крађе, али сам радио послове, значи од како сам дошао радио сам послове наркоманије, сузбијање наркоманије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, све је то рекао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Даље не, само то?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: И кријумчарење.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Шта је Ваш задатак био, кад Вам је рекао шта треба да радите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење, објаснио је.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Обезбеђење колеге.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сад Вас питам што писасте онда, ако сте радили у обезбеђењу што сте писали белешку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је објаснио.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: То је оно зашто сам ја.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел тачно то што сте написали у белешци?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел то једини Ваш посао био који сте радили?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Е сад друго да Вас питам. То што сте тамо на терену видели и гледали да ли сте фиксирани фотографијама, записницима и тако даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то објаснио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви као екипа, Ви сте били члан екипе. Јел сте видели Ви те извештаје готове кад су били готови?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел Вам познато да ли су ти извештаји готови?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, познато ми је да су готови зато што то је службена радња и морало је да буде готово.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Немојте Ви морало. Јел сте видели готов извештај?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Окрените се ка нама господине Мојсићу, гледајте у веће.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел сте видели готов извештај то Вас питам, да ли Вам је познато да је постојао?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесам, а не тада, значи не тада, видео сам извештаје овде кад смо дошли у Крушевац и кад смо све то, после тога.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да ли је тачно наведено у тим извештајима што сте видели и утврдили за време тог увиђаја?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па искрено речено не знам, значи оно што сам ја изјавио ја сам изјавио, Ви вероватно имате увид у све то па онда видите шта је тачно а шта није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вас питам, ја сам Вас питао прво да ли сте видели, Ви сте рекли касније сте видели, сад сте почели да причате да је то не знам кад. Кад сте видели, ајде реците ми?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Фотографије јесу ту, значи лешеви као што је на фотографијама тако су затечени, значи у том.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел број лешева који је виђен фотографисан?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Значи, то што је убијено то је фотографисано и то је ту?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Баш тако, значи тврдим да то јесте тако.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Па тамо ми реците. Јел могу сад да добијем слику куће оне која је претходно била?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, молим вас фотографију 113љ. Поставите питање.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Да види везано за слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано баш за фотографију? Добро.

АДВ. ИГОР ИСАИЛОВИЋ: Ако зна презиме овог сведока којег је назвао Љатиф да ли зна његово презиме?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не могу да се сетим, али стварно можда, могао бих значи да питам колегу вероватно, али сад тренутно не могу да се сетим.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Видите ову слику, малопре сте објашњавали. Реците ми јел знате с које стране је снимана ова кућа и која је то страна куће јел с улице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на улицу главну?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Искрено речено чак и ово мије, не могу да се, није ми то познато. Не могу да тачно створим слику.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Даље да Вас питам, у реду. Јел Ви видите неки леш око ове куће на овој фотографији?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па и слабо се види на овој фотографији искрено.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Кажем, слабо се види овде и не видим ништа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ви не видите? Добро. Јел видите зидове ове куће?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел видите од чега је ова кућа направљена?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, да.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Од чега?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Од цигли.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Од цигле? Јел можете да претпоставите које је боје та цигла? Добро, закључите која је боја цигле за коју мислите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Пазите ово је црно-бела фотографија мислим стварно.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Црно-бело, те цигле које су боје на овој фотографији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Вам је изгледало?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Црне, види се да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, црно.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Бар други спрат мислим онако.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Јел би Ваш закључак кад гледате ову кућу био да је то бела кућа?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Само тренутак овако да мало.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Ја Вас само молим да гледате у фотографију и да ми на основу што видите у фотографији да гледате, то што видите на слици да ли је то бела кућа?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се присећа како је било.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Мене не интересује чега се присећа него шта види на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви видимо на слици. На фотографији видимо сви.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас, Ви нама пружате овде доказе да је то одређена кућа и ја га питам, пошто је описиван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он уопште ниједног тренутка није питан да ли је то бела кућа, само ко је говорио да је бела кућа, сведок ниједног тренутка није рекао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Не кажем да је сведок говорио него да ми каже која је то кућа. Ја нисам ни рекао да је бела, Ви сте рекли да је бела. Немојте.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам. Мислим да није.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала. Даље бих Вас питао.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Мислим да није, мислим да чак није малтерисана.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само да рашчистимо. Ви стално предочавате сведоку, односно сведоцима фотографију куће где се одиграо догађај и сведоци тврде да је та кућа одређене боје и сад презентирамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте говорити тако што уопште није истина. Претходном сведоку сам предочила зато што је говорио о белој кући. То је сведок који је из Суве Реке и зато сам и питала да ли је то та кућа која је бела, која је горела и определио је да је то кућа ОЕБС-а, а овом сведоку, присутном господину Мојсићу, ниједног тренутка нисам рекла да је то бела кућа.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Ја не кажем, нисам ни рекао да сте Ви предочили нити сам му ја предочавао, него кажем Вам због чега тражим да протумачи какве је боје, нисам му ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прецизирао је господине Ђурђићу – не зна.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Само бих још нешто питао сведока. Кад сте кренули на обезбеђење какво наоружање сте носили?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Дуго наоружање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, на почетку је рекао.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЋИЋ: Које марке.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Калашњиков 762, значи дуго наоружање, аутоматска пушка са кундаком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са Вама био, нисте могли да се сетите, ево пошто ја има извештај о проналаску леша, да ли је с вама Љатифи Афид био можда?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, Афид Љатифи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте на њега мислили колега Мојсиловићу? Изволите даље одбрана питања? Господине Васиљковић?

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Моје је питање следеће: Да ли је наша полиција користила домаћу муницију?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли Ви знате да је било када наша полиција користила муницију кинеске производње?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, зашто. Кинеска муниција као прво није поуздана искрено, тако да значи не само ја него сви су то знали, умела је да закаже а и зашто би кад смо имали, наша муниција је пуно квалитетнија и боља и то је службена муниција.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Слелеће питање је: Замолио бих суд да сведоку покаже слику сведока «А»? Да ли је изводљиво то судија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Да ли сведок може да опише који се полицајац налазио поред Тановића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не може тако. Униформисани су људи били, не може тако да опише, како ће да опише?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не могу, стварно је било много припадника полиције. Значи то се сваки дан.

АДВ. ВЛАДИЦА ВАСИЉКОВИЋ: Хвала судија, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још? Браниоци, да ли имате још питања? Нема? Изволите господине Митровић?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ја бих само кратко пар питања јер пошто је господин Мојсић дао мој опис и у то време како сам ја изгледао јер ме је знао од '98. до '99. значи врло често смо се виђали, пошто је он био први сарадник начелника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Митровићу немојте објашњавати, само питање поставите.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Питање је: Да ли сам ја сам управљао тим возилом или сам имао још неког поред себе од возача, обезбеђење и тако нешто?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Имали сте и два пратиоца.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Имаћемо фотографију овде па ако можемо да покажемо и возила и фотографију. Ја бих замолио Вас од 1 до 345, мислим да су то те фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографије да покажемо?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да, јер се ту види возач да ли би могли да препознате возача?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да и возача и другог пратиоца.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Нема пратиоца, али можете ли да га опишете? Док стигну фотографије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете показати фотографије означене Митровић, фотографију број 1.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Док стигну фотографије – да ли сте ме некада видели да ја сам управљам возилом и да се крећем сам по Призрену и по терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некада имали прилике да видите?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, стварно нисам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте ме некада видели, осим ове униформе које сте навели, да сам ја носио зелени војни комбинезон? То наглашавам јер се он разликује знатно од друге униформе. Да ли сте ме видели у зеленом војном комбинезону било када у том периоду?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Ево, мислим да је то та фотографија.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте то је Ваш возач.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: А ово возило поред њега?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте то је возило.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је возило које смо ми користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте Ви да говорите, пустите да он говори.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, то је возило које сте Ви користили и знам да сте касније имали још једно са оним округлим светлима, сад не могу да се сетим, али мислим да је у почетку био он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографију број 2 погледајте сад.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте цип, возило које сте Ви користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, у ком периоду?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па сада рецимо, значи у почетку. Почетак чега, значи то је било прво возило и стлано возило које је користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Фотографија бр. 3.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: То је пајеро. Нисан пајеро.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте то је нисан пајеро, међутим, овако сад стварно не знам сад да ли је то, јер исто овакво возило имао је и начелник кога сам ја обезбеђивао Градимир Зекавица и он је имао исто такво возило. Е сада да ли је то то возило или је неко друго стварно не знам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Возач је тај?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, возач јесте, то је Ваш возач, овог не препознајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија бр. 4 и фотографију бр. 5 после покажите.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, ово је возило, ово је Ваше друго, значи касније после овог ципа, ово возило сте користили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је после ципа?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то возило? Како се зове?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не видим стварно, мора да је нисан ако се не варам. Могу да је нисан, значи нисам загледао али знам да је користио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија бр. 5.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, то је његов возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Јел имате неких питања везано за ово?

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Следеће питање: да ли сте у нашем возном парку или мене или возача видели да управља блиндираним тегет ландровером?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Нисам стварно. Значи, не знам шта бих рекао на то, ја сам Вас увек виђао овамо у Призрену и увек сте се возили тим ципом.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Јесте. Сада да се вратимо на моју фотографију и мој опис. Сведок «А» је овде рекао да ме је 26.03. видео у Сувој Реци ошишаног на јединицу и двојку, то је краћа коса него Ваша. Да ли сте ме икада видели да сам ја био тако ошишан?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, нисам.

ОПТ.РАДОСЛАВ МИТРОВИЋ: Да ли сте ме икада видели у том зеленом комбинеzonу и оваквом возилу? Значи, хоћу да потврдите Вашу изјаву и једноставно да проверимо наводе сведока «А», ако сте сигурни у своју изјаву?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, значи могу, тврдим да сам га виђао у плаву нашу, то није плава тегет плава него је отприлике мало и маскирна, има значи и нијансе онако неких светлијих плавих нијанси. То је била тад у то време наша службена униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите, господин Чукарић?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Добар дан господине Мојсићу. Ја сам Чукарић Слађан и хтео бих да Вас питам, рекли сте да сте ишли у неку столарску радњу и да вас је неки од полицајаца обавестио у вези неких лешева. Да ли је то могуће да је био Тановић да вас је обавестио, пошто њега познајете?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не могу стварно да тврдим, не знам, то је давно било тако да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја баш жалим случај што немамо слику сведока «А», много је битна та слика и жалим што је тај пропуст направљен јер наводе које сам рекао пред сведоком «А» када сам га питао, мада је јавни тужилац страховито бранио сведока «А», јер желим да помогнем тужиоцу око тога јер у питању је шта је учинио сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, него пошто имамо сад сведока Мојсића, значи само питање везано за сведока овде.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Оно што сам хтео да кажем Ви сте мене спречили кад је био сведок «А».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате да поставите питање још неко сведоку?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Улазили сте у столарску радњу, јел Тановић био поред Вас? Рекли сте да је ту био неко.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па да вероватно да је био, стварно не сећам се.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли је био још неко ту поред њега?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па врло вероватно значи било је још неколико униформисаних.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Мене нисте данас препознали, значи претпостављам да нисам ни био ту, да ме нисте видели. А да ли знате сведока «А» ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево јел сте боље погледали?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Чекам да мало боље погледам.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли знате ко је лице сведок «А»?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево кажете да мало боље погледате?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Сада се присећам колеге али стварно прошло је много времена, одавно га нисам видео, али.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Дозволите да ја завршим питање па нека он одговара, немојте да ме прекидате и да упадате уместо мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Чукарићу, не можете тако Ви сте рекли да Вас погледа, значи Ви нисте били ту, он Вас гледа и Ви кажете сад се присећате?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Он се страшно променио искрено речено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког периода се присећате само ми то одговорите? Из ког периода?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Из времена тад кад су, значи док смо још били доле '98-'99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: '98-'99?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Да ли сте Ви видели леш у столарску радњу, поред столарске радње где је свеже као убијен тог дана да ли Вам је познато?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, лешеви нису били свежи.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Захтевам да се сведок «А» позове и да се лично суочи са сведоком Мојсићем, вероватно ће се сетити да га је видео ту поред себе и оне наводе што сам рекао да потврдим, јер ради се да је сведок «А» мене оптужио на основу тога што сам ја њега напао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте сад пред сведоком, нема потребе сад то. Да ли имате још конкретно?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И да ли сте ту у столарску радњу видели неки леш можда својих 30 година тако мушке особе?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја сам већ рекао, отприлике од 30 до 40-45 значи је, не могу тачно понаособ да кажем ко је какав је, али колико се сећам, значи лешеви нису били свежи, сад не знам баш шта значи то свеже, они су били.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А како је изгледао тај леш својих 30-40 година?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па знам да су, један је онако био мало пуначак а кручнији, један, сад тачно не могу да се сетим дела у коме смо

га нашли и два су била, ако се не варам, један старији а један млађи, сад стварно не знам ко је какав, не знам ни колико вам је сад то битно.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли Вам је познато да је ту сведок «А» ликвидирао неког човека?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна ко је сведок «А», немојте тако, не зна.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Како мислите ликвидирао?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Тај леш како је изгледао који сте? Јел тај леш који је сведок «А» то је тај опис који он каже да је својих 30-40 година?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ја Вас не разумем. Овако, ми смо затекли, значи не сећам се тачно, мораћу да видим на белешци три или четири, мислим да су била три леша, али кад кажем леш, леш је леш разумете, не може нико да га ликвидира после тога, леш је леш, мртав.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ту је тај леш што је убијен, сведок «А» што је починио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватила сам Ваше питање.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И хтео сам да предочим да се ради о сведоку који је починио кривично дело и због тога је мене оптужио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро господине Чукарићу то сте нам већ рекли.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: И вероватно да још неког прикрива и да је мене с неким другима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, него конкретно да ли имате још да поставите питање сведоку?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Леш кога је убио сведок то је неких својих од 30 година, пуначки као што је господин лично објаснио, тачно како он описује, то је тај леш кога је сведок «А» ликвидирао јер се сведоку «А» обратио леш, није се обратио коме треба јер није познао човека али се обратио пошто је њега по имену и презименом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад станите господине Чукарићу, то сте нам све рекли. Али сад, пошто Ви кажете обратили сте сад пажњу на господина Чукарића и кажете да га се сећате из тог периода, кад га видите, јел сте га Ви видели уопште тог дана кад сте били? Ево сад кажете обратили сте пажњу на њега? Да ли сте га тог дана видели?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не знам, стварно не знам шта да вам кажем. Искрено речено, значи човека одавно нисам видео, стварно дуго година, човек се променио, значи није овако. Из мог угла могу да кажем да је пропао доста, али не могу да тврдим ни једно ни друго зато што шта год да кажем и ако је био и ако није био не знам како ћу тиме да му помогнем или одмогнем јер се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас само питам да ли евентуално, пошто видим да сте се овако добро загледали па рекох да нисте препознали?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Јесте, да тек кад ми је пришао близу.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Господине Мојсићу, значи Ви не искључујете могућност да је Тановић Вас обавестио за та три леша у столарској радњи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, не сећа се. Каже он да не зна.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Он јесте био ту али не сећам се да ли нас је он обавестио, искрено, стварно.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: А да ли је то тај леш што сад ја описујем био ту у столарској радњи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, описао је да је то.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ту су била три леша.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Али што сам ја описао да ли је то тај леш био?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ви сте описали човека овако отприлике тридесетак година, крупнији. Јесте један од тих лешева јесте био ту, међутим.

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Хвала лепо, немам више питања.

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Суштина је да су лешеви били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Чукарићу, откуд Ви то знате да је он ту на свеже што би рекли, убио то лице старости 30 година?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Ја сам објаснио кад сам сведоку «А» постављао питања али сам био веома прекидан од стране тужиоца јер нисам могао да довршим истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то у транскрипт ушло, све сте Ви то детаљно објаснили. Да ли има још питања?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Због тога можда мене сведок «А» меша и заменио с неким и убацио ме тамо где ја уопште нисам био и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас, да не задржавамо сведока.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Молим Вас једно питање. Сад приликом овог разговора између опт. Чукарића и сведока, чини ми се да је сведок рекао да ниједан леш није био свеж. Јел сам ја то добро чуо?

ОПТ.СЛАЂАН ЧУКАРИЋ: Не, ја сам поставио питање шта значи свеж леш.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Реците нам сад јел сте Ви употребили реч свеж или не, то ме интересује или да прескочимо? Учинио ми се, нисам сигуран да сте рекли да ниједан леш није био свеж?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Да, значи да, колико сам ја могао тада да претпоставим да су били, то би се овако у медицини било онако мртвачка укоченост, е сада после колико то времена настаје ја стварно не знам при тим условима и то стварно не знам, то вероватно треба неко од патолога да то појасни, али су били укочени. Значи, нису били јер

свеж леш он је савитљив, значи можете да га окрећете, а они су били баш укочени. То сам објаснио.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: А евентуално по мирису да ли је било пријатно ту радити или не?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Искрено речено по мирису уопште у Сувој Реци нисте могли да радите онако. Значи, цело место је мирисало на лешеве и на гараж и на све.

АДВ. ВЕЉКО ЂУРЂИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени да ли има још неко? Питања нема? Да ли Ви имате господине Мојсићу? Имате ли Ви неко питање госпођо Кандић, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Можда је прилика да сведока питамо, пошто опт. Чукарић стално помиње, он већ неколико пута како понавља ову ситуацију да је тада када је био увиђај да је сведок «А» пуцао на некога и да га је убио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не зна. Он не говори о томе. Ниједног тренутка није рекао да је неко пуцао ту.

НАТАША КАНДИЋ: А можда је прилика да кажем да тај човек на кога опт. Чукарић мисли, он ће доћи овде да сведочи, он није убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па то није питање за сведока. Да ли Ви имате још нешто да изјавите господине Мојсићу везано за овај случај да Вас ми нисмо нешто питали? Да ли бисте Ви још нешто евентуално изјавили?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам стварно. Мало сам дошао и неприпремљен, зато што сам ја оно написао мало би то појаснио зато кад видим сад неке слике и ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражите ли трошкове доласка?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Не, не треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што суд може то је аутобуска карта, да Вам надокнади трошкове аутобуске карте?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Ништа не треба. Прошли пут сам их добио од стране судије али их нисам добио од стране ваше кадровске службе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви бисте добили сада ако тражите. Ја Вас питам да ли Ви тражите трошкове?

СВЕДОК НИКОЛА МОЈСИЋ: Па не знам, како је вама за сходно, свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате право. Видим овде је повратна карта до Крушевца и натраг 1.300,00 динара. Мало стрпљења.

Сведок тражи трошкове у висини путне карте.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку 1.300,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам господине Мојсићу, можете ићи. Можете да преузмете и новац.

И молим вас само још нешто да констатујем пре него што завршимо. Мало стрпљења. Изволите?

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Један предлог имам. Овај списак који сте доставили из Хашког Трибунала, има нека слика Суве Реке, не види се добро, али види се да је квалитетна слика ако можете да тражите неки бољи квалитет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам хтела да констатујем.

Констатује се да је странкама уручена фотокопирана документација из предмета Окружног суда у Београду К. 449/01, а која је прибављена након извршеног увида, изјава сведока «А» коју је дао представницима Тужилаштва Хашког Трибунала дана 19.01.2006. године и извештај МУП-а Управе криминалистичке полиције од 05.03.2007. године везано за погибију Ранђеловић Зорана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тражили смо и тај извештај пошто смо стално спомињали Ранђеловић, Аранђеловић да видимо ко је то и када је погинуо, тако да смо добили да је то, видели сте из извештаја када је било. Изволите, јел има још неких предлога? Немојте сад ништа, наставићемо сутра.

АДВ.ИГРОР ИСАИЛОВИЋ: Ништа, значи она слика је много боља од било које скице коју смо сад имали, најлепше се види, али је лоша фотокопија па ако можете да прибавите у боји?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У боји да се прибави? Добро.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ПРЕКИДА СЕ главни претрес, а наставља сутра:

07.03.2007. године, са почетком у 9,30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА